

**Podpora rozvoje venkovského turismu
v Jihočeském kraji prostřednictvím PRV**

Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce:
Mgr. Ondřej Konečný, Ph.D.

Vypracovala:
Soňa Vrábelová

Brno 2017

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci: **Podpora rozvoje venkovského turismu v Jihočeském kraji prostřednictvím PRV** vypracoval/a samostatně a veškeré použité prameny a informace jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Souhlasím, aby moje práce byla zveřejněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s platnou *Směrnicí o zveřejňování vysokoškolských závěrečných prací*.

Jsem si vědom/a, že se na moji práci vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a že Mendelova univerzita v Brně má právo na uzavření licenční smlouvy a užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 Autorského zákona.

Dále se zavazuji, že před sepsáním licenční smlouvy o využití díla jinou osobou (subjektem) si vyžádám písemné stanovisko univerzity o tom, že předmětná licenční smlouva není v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity, a zavazuji se uhradit případný příspěvek na úhradu nákladů spojených se vznikem díla, a to až do jejich skutečné výše.

V Brně dne _____

Poděkování

Chtěla bych poděkovat Mgr. Ondřeji Konečnému, Ph.D. za metodické a odborné vedení. Za poskytnutí cenných rad a připomínek, které mi pomohly k vypracování bakalářské práce.

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá zhodnocením podpory venkovského turismu prostřednictvím Programu rozvoje venkova v období 2007–2013 na území Jihočeského kraje. Práce obsahuje teoretické ukotvení pojmů cestovního ruchu, venkovského turismu a jeho jednotlivých forem na základě literární rešerše. Dále následuje přehled finanční podpory této formy cestovního ruchu z fondů Evropské unie. Vlastní praktická část zahrnuje charakteristiku zkoumaného území, jeho potenciál pro rozvoj venkovského turismu, a především analýzy podpořených projektů v rámci osy III. oblast podpory 1.3 Podpora cestovního ruchu. V programovém období 2007–2013 bylo pro Jihočeský kraj schváleno celkem 89 projektů, ale pouze 70 z nich bylo dohledáno. Tento počet je následně analyzován podle stanovených kritérií. Z výsledků analýz vyplynulo, že celkem 40 projektů splňuje ideje venkovského turismu.

Klíčová slova

Cestovní ruch, Jihočeský kraj, Program rozvoje venkova, venkov, venkovský turismus

Abstract

This bachelor thesis focuses on the evaluation of the rural tourism support funded from the Rural Development Programme 2007–2013 in the South Bohemian region. The thesis includes a theoretical anchorage of terms regarding tourism, rural tourism and its various forms based on literary search. Furthermore, it includes an overview of the financial support for this type of rural tourism funded from the European funds. The practical part of this thesis consists characteristics of the examined area, its possibilities for rural tourism development and especially the analysis of the projects supported within axis III. field of support 1.3 Encouragement of tourism activities. In the programming period 2007–2013 89 projects were approved for the South Bohemian region, however, only 70 of them were traced back. This number has been analysed according to established criteria. The results of the analysis show that just 40 projects meet the concept of rural tourism.

Keywords

Rural area, Rural Development Programme, rural tourism, tourism, South Bohemian region

Obsah

1	Úvod	7
2	Materiál a metodika zpracování	8
3	Teoretické ukotvení pojmů	10
3.1	Cestovní ruch.....	10
3.1.1	Cestovní ruch v České republice	11
3.2	Venkovský turismus.....	12
3.2.1	Význam venkovského turismu	13
3.2.2	Vymezení venkovského prostoru	14
3.2.3	Produkty venkovského turismu.....	15
3.2.4	Formy venkovského turismu	16
3.2.5	Rozvoj venkovského turismu v České republice	18
4	Charakteristika Jihočeského kraje	19
4.1	Cestovní ruch v Jihočeském kraji.....	20
4.2	Potenciál Jihočeského kraje pro rozvoj venkovského turismu	22
4.2.1	Vymezení venkovského prostoru v Jihočeském kraji	24
4.2.2	Rajonizace venkovského turismu v Jihočeském kraji	26
5	Finanční podpora venkovského cestovního ruchu	27
5.1	Strukturální fondy EU.....	27
5.1.1	Regionální operační programy	28
5.1.2	Integrovaný operační program	29
5.2	Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova	29
5.2.1	Program rozvoje venkova.....	29
6	Analýza podpořených projektů v Jihočeském kraji	31
6.1	Charakteristika opatření 1.3 Podpora cestovního ruchu	31
6.2	Podpořené projekty.....	33
6.2.1	Analýza a hodnocení projektů.....	34

Obsah	6
6.3 Projekty rozvíjející venkovský turismus	37
6.3.1 Úspěšné projekty rozvíjející venkovský turismus.....	41
7 Závěr	43
8 Zdroje	46
Seznam obrázků	51
Seznam tabulek	52
Seznam zkratk	53
Přílohy	54

1 Úvod

Cestovní ruch je dlouhodobě považován za jedno z nejdynamičtějších odvětví ekonomiky, které přináší řadu výhod. Přispívá především k tvorbě nových pracovních míst, rozvoji dopravní i technické infrastruktury a tvoří významné příjmy do státního rozpočtu. Cestovní ruch zaujímá v současné době významné místo v životním stylu obyvatel zejména vyspělých států. Jejich účast na cestovním ruchu je podmíněna množstvím volného času, lidskými potřebami, a především jejich zájmy.

Do popředí zájmu většiny obyvatel se v posledních letech dostává i venkovský cestovní ruch, jako jedna z forem cestovního ruchu. Příčinou rozvoje venkovského cestovního ruchu neboli venkovského turismu se stal celosvětový trend návratu k přírodě, úniku od stresu moderního způsobu života ve městech a klid, který lidé nalézají ve venkovském prostředí. Venkovský turismus se řadí mezi tzv. šetrné formy cestovního ruchu, které se vyznačují nenarušováním životního prostředí a přispíváním k trvale udržitelnému rozvoji územních celků.

Význam venkovského turismu pro regiony a přínos pro ekonomiku je nesporný, ale jeho globální i lokální rozvoj je nemyslitelný bez finanční podpory tohoto dynamicky se rozvíjejícího odvětví. Tato bakalářská práce je zaměřena na podporu rozvoje venkovského turismu z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, prostřednictvím Programu rozvoje venkova (PRV) České republiky. V tomto programu je zkoumaná podpora ukotvena v rámci osy III. Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova.

Hlavním cílem předložené bakalářské práce je analyzovat finanční podporu rozvoje venkovského turismu z PRV na území Jihočeského kraje, v programovém období 2007–2013. Práce se zabývá projekty podpořenými v rámci již zmíněné osy III. opatření 1.3 Podpora cestovního ruchu. Cílem analýz je zhodnotit, zda vybrané projekty naplňují ideje venkovského turismu, podporují jeho konkrétní formy a v jakém typu krajiny Jihočeského kraje jsou lokalizovány.

2 Materiál a metodika zpracování

První část práce je založena na literární rešerši. Nejprve se zaměřuje na charakteristiku pojmu cestovního ruchu a vymezuje konkrétní hnací síly jeho rozvoje na našem území. Dále následuje problematika ukotvení pojmu venkovského turismu z pohledu několika autorů, kteří dokazují, že se nejedná o jasnou definici, spíše o obsáhlou škálu dílčích aktivit. Nejednotnost definic se objevuje i v názorech autorů při vymezování venkovského prostoru. Součástí této kapitoly jsou i vybrané formy venkovského turismu a jejich následná charakteristika. Potřebná literatura byla studována v Moravské zemské knihovně v Brně.

V následující kapitole je charakterizován Jihočeský kraj z pohledu geografického umístění, potenciálu pro rozvoj venkovského turismu a s tím související vymezení venkova na jeho území. V této části jsou využita data z Českého statistického úřadu, Ministerstva pro místní rozvoj ČR a Regionálního informačního servisu.

Další část práce se zaměřuje na charakteristiku možností finanční podpory cestovního ruchu z fondů Evropské unie a současně na představení Programu rozvoje venkova v programovém období 2007–2013. Potřebná data pro zpracování této problematiky byla získána zejména z internetových stránek Ministerstva zemědělství ČR, Ministerstva pro místní rozvoj ČR a dalších internetových databází nebo knižních zdrojů.

Poslední kapitola konkrétněji charakterizuje již zmíněné opatření 1.3 Podpora cestovního ruchu, včetně vymezení obecných podmínek pro poskytnutí podpory, které jsou dostupné na internetových stránkách Ministerstva zemědělství ČR. Hlavní důraz je v kapitole kladen na analýzy finanční podpory rozvoje venkovského turismu z PRV. Pro získání databáze projektů potřebné k provedení analýz bylo nutné zajistit základní soubor projektů z opatření 1.3 pro Jihočeský kraj, z centrálního odboru Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF) v Praze. Celkový soubor obsahoval 89 projektů, které byly dále rozděleny podle kategorií na jméno žadatele, název projekt a výše dotace. Těchto 89 projektů bylo zhodnoceno podle místa realizace a typu příjemce.

Pro následnou korektní analýzu souboru bylo nutné odebrat projekty, které nebyly relevantní k tématu této práce. Jedná se o projekty, které i přes poskytnutí dotace prozatím nebyly realizovány nebo o nich nebylo možno získat potřebné informace. Pokud potřebné informace nebyly zveřejněny na internetových stránkách, byli konkrétní žadatelé dotazováni telefonicky nebo prostřednictvím elektronické pošty. Po provedeném odebrání se původní soubor z celkových 89 schválených projektů zúžil na 70 projektů (79 %). Ty jsou následně analyzovány podle předmětu projektu a z pohledu kritérií splňující podmínky rozvoje venkovského turismu. Vlastní tabelární a grafické výstupy byly vytvořeny pomocí MS Office Excel. V praktické části jsou také konkrétně rozebrány tři úspěšné projekty odpovídající idejím venkovského turismu, které významně podporují jeho rozvoj.

3 Teoretické ukotvení pojmů

V úvodní části této kapitoly budou nejdříve charakterizovány pojmy cestovní ruch, venkovský turismus a s nimi spojený rozvoj na území České republiky. Další část se bude zabývat vymezením venkovského prostoru a jednotlivých forem venkovského cestovního ruchu.

3.1 Cestovní ruch

Existuje mnoho definic, jak vymezit pojem cestovní ruch (CR). Jak ve svém díle uvádí Foret (2014, s. 13): „*Za cestovní ruch se považuje činnost osoby, cestující na přechodnou dobu do místa mimo své trvalé bydliště, přičemž hlavní účel její cesty je jiný než vykonávat výdělečnou činnost v navštíveném místě.*“ Cestovní ruch, též turismus tvoří významnou část dnešní moderní společnosti, díky němuž se každým rokem na celém světě přemísťuje značné množství lidí. Tento proces se odehrává převážně v rámci jejich volného času, kdy dočasně opouští své trvalé bydliště z důvodu rekreace, odpočinku nebo poznávání (Indrová, 2009). Jak ve své publikaci dále rozvádí Indrová (2009), lidé opouštějí své místo běžného životního prostředí (místo jejich bydliště), jelikož neposkytuje lidem možnost uspokojit své potřeby nebo neumožňuje dostatečnou kvalitu jejich uspokojení. Tyto skutečnosti se tedy stávají hlavními motivátory člověka vyvolávající záměrnou změnu prostředí. Potřebami člověka rozumíme například odpočinek, klid, pohyb, poznávání, kulturní zážitky, seberealizace a další. V poválečném období se účast na cestovním ruchu stala jedním z měřítek životní úrovně, charakteristické zejména pro obyvatele vyspělých států. Toto tvrzení vyplývá z tzv. Maslowovy hierarchie lidských potřeb. Pokud přirovnáme motivaci k turismu k nevyšší kategorii lidských potřeb, tedy k potřebě seberealizace, může se tato motivace uskutečnit až v momentě uspokojení všech předchozích potřeb (základní fyziologické potřeby, bezpečnost, sounáležitost a úcta). Její vznik je tedy podmíněný vznikem relativně velkých přebytků (finančních), a to je charakteristické zejména pro hospodářsky a kulturně rozvinuté regiony (Konečný, 2013). Účast na cestovním ruchu se tak stává výrazem určitého jednání člověka, ve kterém hrají velkou roli jak jeho potřeby, zájmy, cíle, tak i podmínky pro jejich realizaci.

Poslední dvě století nabídly světu možnost k rozvoji moderních forem cestovního ruchu, díky společenským, hospodářským a politickým změnám, které probíhaly od poloviny 18. století. Vznikl tak prostor pro cestování za zábavou a cestování se proměnilo z prostředku pro dosažení cíle na cíl samotný. Rozvoj turismu byl také podmíněn růstem volného času, díky uzákonění délky pracovní doby a prodloužení dovolené na území nejen České republiky (Štemberk a kol., 2012). K rozvoji cestovního ruchu docházelo i zejména na našem území, jeho konkrétní hnací síly rozvoje jsou předmětem následující kapitoly.

3.1.1 Cestovní ruch v České republice

Po roce 2000 nastává v českých zemích pokračující pozitivní trend v rozvoji cestovního ruchu způsobeného zejména růstem volného času a nárůstem mobility, díky dostupnosti mobilních automobilů a změnami v životním stylu obyvatel. Turisté si osvojili nové nároky na způsob cestování, rozsah a kvalitu poskytovaných služeb. Významným faktorem ovlivňující rozvoj cestovního ruchu, bylo zejména odstranění překážek volného pohybu osob mezi státy, lidé tak mohli cestovat na delší vzdálenosti. Prosazují se také snahy o podporu regionálních sdružení, jako jsou například centrály cestovního ruchu a turistická informační centra. Dochází k rozvoji nových forem cestovního ruchu, jako šetrnější varianty k masovému CR, které se snaží nenarušovat přírodní a sociální prostředí. **Alternativní formy** cestovního ruchu podle Vystoupila a Šauera (2011) pomáhají rozvoji území s přihlédnutím k ohleduplnému využívání přírodních a kulturních hodnot, aniž by to ohrozilo uspokojení potřeb budoucích generací. Specifikem alternativního cestovního ruchu je, že se turismus provozuje v malých skupinkách, respektuje životní styl a zvyklosti místních komunit a zejména nenarušuje životní prostředí (Zelenka, Pásková, 2012). Příkladem alternativního cestovního ruchu může být venkovský turismus a jeho formy (agroturistika, cykloturistika aj.).

Bohužel celková úroveň a rozsah služeb poskytovaných v oblasti cestovního ruchu na našem území má stále značné rezervy. V současné době v ČR nejsou plně využity prvky přírodního a kulturního potenciálu (tradice, kulturní a historické památky) pro plnohodnotný rozvoj cestovního ruchu ve srovnání s ostatními zeměmi EU,

kteří dokáží maximalizovat své zisky z cestovního ruchu, v souladu se zásadami trvale udržitelného rozvoje ČR. Většina českých vesnic tedy neumí uplatnit svůj přirozený potenciál i přes dobré výchozí podmínky, a tudíž je pro ně obtížné získávat příjmy z turistického ruchu a rekreace. Ryglová (2009) ve svém díle dále uvádí několik důvodů, proč k této situaci dochází:

- obyvatelé mají obavy z negativních dopadů cestovního ruchu, že s jeho rozvojem přijdou o svůj poklidný život,
- pasivní přístup obyvatel, který vyplývá z toho, že si neuvědomují skrytý potenciál území (necestují nebo nejsou dostatečně informováni),
- nedostatečná podpora ze strany státu,
- nedostatečná spolupráce mezi jednotlivými subjekty cestovního ruchu,
- velké rozdíly v úrovni služeb, zejména v turisticky méně atraktivních regionech.

K eliminaci uvedených negativních vlivů jsou vytvářena profesní sdružení podnikatelů a obcí, které se zaměřují na venkovský turismus. Příkladem je Svaz venkovské turistiky, který vznikl v roce 1997 a podle Zelenky a Páskové (2012) napomáhá ekonomickému, kulturnímu a společenskému oživení venkova, obnově tradic a podporuje rozvoj odborných schopností poskytovatelů služeb ve venkovském turismu.

3.2 Venkovský turismus

Venkovský turismus, též venkovský cestovní ruch, je označován jako forma cestovního ruchu s vícedenním pobytem a aktivitami na venkově (jedná se například o péči o domácí zvířata, pěší turistiku, projížďky na kole nebo na koni) s ubytováním v menších hromadných ubytovacích zařízeních nebo s ubytováním v soukromí (Vystoupil, Šauer, Trousil, 2015). Předpokladem rozvoje této formy cestovního ruchu je rozvoj venkova, který je spojen s budováním turistických tras a cyklostezek, farem s ekologickým zemědělstvím, zřizováním místních muzeí, skanzenů, obnovením tradičních řemesel, výstavbou a rozšiřováním ubytovacích zařízení atd. Uvedená charakteristika naznačuje, že se jedná o rozsáhlou škálu dílčích aktivit, které můžeme spojovat s venkovským cestovním ruchem. Jak dále uvádí Hesková a kol. (2011) obvykle se jedná o činnost, jejíž hlavním stimulem je návrat k přírodě. Nabídka

ve venkovském turismu zahrnuje možnost účasti na činnostech související s pobytem na venkově nebo také možnost vlastní přípravy jídel. Největším motivem využívání venkovského cestovního ruchu je trávení volného času v kvalitnějším životním prostředí (čisté ovzduší, méně hluku), které lidé ve městech nenajdou (Ryglová, 2009). Typickým projevem venkovského turismu je snaha vyhnout se negativním dopadům, které umožňuje decentralizované ubytování s omezenou ubytovací kapacitou. Venkovský turismus se tak odehrává v rodinném zázemí, kdy návštěvníci mají možnost individuálních aktivit (Drobná, Morávková, 2004).

3.2.1 Význam venkovského turismu

Podle Ryglové (2009) by měl být venkovský turismus co nejvíce podporován, jelikož přináší mnoho výhod do území, ve kterém se odehrává. V následujícím textu jsou uvedeny nejdůležitější z nich:

- vytváří pracovní příležitosti, a tak stabilizuje venkovské obyvatelstvo, přispívá k omezení migrace obyvatel do měst za prací,
- napomáhá k rovnoměrnému rozvoji infrastruktury,
- zvyšuje příjmy obce plynoucí z daní (nemovitostí),
- vytváří zdroje příjmů jak pro zemědělce, tak i pro daný region,
- stimuluje rozvoj dalších podnikatelských aktivit, rozvoj malého a středního podnikání,
- pomáhá růstu ekonomické (investiční činnosti) i kulturní úrovně obce,
- přináší do obcí a malých měst potřebný rozvojový kapitál,
- mírní důsledky nepříliš efektivní zemědělské výroby,
- napomáhá k zachování, obnově a rozvoji venkovského prostoru.

Z výše uvedeného textu vyplývá, že venkovský turismus významně přispívá jak místnímu obyvatelstvu, tak i prostředí (venkovský prostor), ve kterém je realizován. Z tohoto důvodu je nyní důležité charakterizovat pojem venkovský prostor.

3.2.2 Vymezení venkovského prostoru

Venkovský turismus je velice obsáhlý typ cestovního ruchu, který je charakteristický prostředím, ve kterém je realizován. Pro pochopení venkovského turismu si musíme nejprve vymežit pojem **venkovský prostor**. Problematice vymezení venkova se věnuje velké množství autorů, každý z nich však využívá různých ukazatelů, které nám přináší odlišné výsledky. Z tohoto zásadního důvodu můžeme říci, že nelze interpretovat jednotnou definici pro vymezení venkova, proto zde uvádím několik pohledů na tuto problematiku. Jak například uvádí Moravec a kol. (2007) pro venkovský prostor je charakteristická nízká hustota zalidnění, otevřený prostor s malými sídly a počet obyvatel nepřekračuje hranici desetitisíc obyvatel. Také jsou zde řazeny tradice a zvyklosti, které zastupují velkou roli v životě místních obyvatel. Tyto ukazatele následně konkretizuje další z autorů, Perlín a kol. (2010):

- Ukazatel velikosti obce – nejčastější hranicí velikosti obce je 2 000 nebo 3 000 obyvatel.
- Ukazatel hustoty zalidnění – maximální hustota pro venkovský prostor je 150 obyvatel na km².
- Ukazatel nadprůměrného podílu ekonomicky aktivních obyvatel v zemědělství a lesnictví – vychází z předpokladu, že hospodaření s půdou je typickou venkovskou aktivitou.

Venkovský turismus je charakteristický zejména prostředím, ve kterém je realizován, ale také svými produkty, které poskytuje. Proto následující kapitola definuje jednotlivé produkty, které utváří nabídku venkovského turismu.

3.2.3 Produkty venkovského turismu

Autorky Drobná a Morávková (2004) považují za neodmyslitelnou část venkovského turismu jeho jednotlivé produkty, které vytvářejí kompletní nabídku venkovského turismu. Mezi tyto produkty řadí ubytování, stravování a doprovodné programy. Pro pochopení jejich náležitostí jsou níže stručně charakterizovány.

Ubytování

Jedná se o ubytování v soukromí, v dobře vybaveném zázemí zemědělských usedlostí, rodinných domech, chatách nebo také chalupách a srubech. Další variantou je ubytování v malokapacitních zařízeních, do kterých se řadí malé hotely nebo penziony. Maximální kapacitu těchto ubytovacích zařízení blíže specifikuje Konečný (2013) na 25 lůžek.

Stravování

Jedním z dalších produktů venkovského turismu je stravování, které je lokalizováno přímo u provozovatele ubytování nebo v jeho blízkém okolí. Případně je zajištěno kuchyňkou využitelnou pro vlastní vaření. Pro tuto formu cestovního ruchu je charakteristická nabídka produktů vlastní výroby, zdravá strava, lesní plody, masné výrobky, mlékárenské výrobky, ovoce a zelenina. Speciální nabídkou jsou tzv. bioprodukty, které jsou připravovány samotnými zemědělci. Zajímavou odlišností tohoto produktu je, že je ponechána volnost návštěvníkovi podílet se na přípravě těchto jídel.

Doprovodné programy

Tato kategorie je ovlivňována místními podmínkami a sezónností. V letním období se jedná zejména o sporty v přírodě a vodní sporty, naopak v zimním období například o lyžování a bruslení. Dále jsou uváděny doprovodné programy ve vazbě na okolní krajinu, historii (pamětihodnosti, hrady, zámky), tradiční řemesla apod. Specifickou skupinou doprovodných programů jsou tzv. rekondiční akce, které zahrnují jezdeckví na koni, lov nebo rybaření. Tyto produkty jsou zahrnuty v jednotlivých formách venkovského turismu, které se rozlišují podle význačných charakteristických rysů.

3.2.4 Formy venkovského turismu

Venkovský turismus má celou řadu podob, mezi nejtypičtější můžeme zařadit agroturistiku, ekoagroturistiku, cyklistiku, hipoturistiku a další. Pro jednodušší přehlednost bude každá forma samostatně charakterizována.

Agroturistika

Existuje mnoho definic agroturistiky, které naznačují, že agroturistika představuje formu CR, která je bezprostředně spjata s venkovským prostředím a jeho rysy. Konkrétně se jedná o zemědělskou farmu nebo hospodářství. Jde o tendenci návratu k přírodě a aktivnímu odpočinku na venkově. Jsou s ní spojené netradiční zážitky s poznáváním života a práce na zemědělském hospodářství. Jedná se například o řemesla a tradice (vyšívání, řezbářství, hudba, tanec, lidové slavnosti), typické farmářské činnosti (sečení sena, výroba másla a sýrů, sběr ovoce) nebo sportovně-rekreační aktivity (jízda na koni, myslivost, rybářství) a další (Hesková a kol., 2011). Provozovatelem agroturistiky může být rodinná farma nebo jiný zemědělský podnik, jimž agroturistika slouží jako dodatečný finanční zdroj k udržení nebo rozšíření hlavní zemědělské činnosti. Přináší zážitek ve formě pobytu a stravy na venkovských statcích, možnost účastnit se prací souvisejících se zemědělskou výrobou nebo chovem zvířat (Rygllová, 2009).

Ekoagroturistika

Ekoagroturistika (angl. eco-agritourism) je jedna z forem agroturistiky, která se vyznačuje provozováním turistiky na ekologicky hospodařících farmách. Hlavním rysem ekologické farmy je zásada nepoužívání žádných syntetických chemikálií, hormonálních přípravků, hnojiv, umělých barviv nebo konzervačních přípravků, ať v rostlinné nebo živočišné výrobě. Všechny produkty ekologického zemědělství jsou přísně kontrolovány. V případě, že splňují konkrétní standardy, mohou používat ochrannou známku bio (Hesková a kol., 2011). Autorka Pourová (2010) dále zdůrazňuje, že účast na zemědělských pracích a konzumace výrobků vyprodukovaných na těchto ekologicky hospodařících farmách se stává podstatným znakem této formy agroturistiky.

Cykloturistika

Cykloturistika je fenoménem, kterému je v poslední době věnována velká pozornost, vzhledem k jeho významu a atraktivitě v rámci cestovního ruchu a vzhledem k jeho rozvojovému potenciálu. Cykloturistika je tedy jedna z forem venkovského turismu, která se vyznačuje aktivním cestováním na kole. Výhodou této formy turistiky je, že k jejímu provozování není příliš potřebné technické zázemí. Při její realizaci se cyklista zaměřuje na poznání přírodních a společenských zajímavostí v určité oblasti. Jeho rozvoj dokazuje zvyšující se kvalita služeb pro cykloturistiku, jsou budovány cyklostezky, cykloturistické trasy a naučné stezky pro cykloturisty (Zelenka, Pásková, 2012).

Hipoturistika

Hipoturistika je turistika, která umožňuje trávení volného času s koňmi a v koňském sedle. Jedná se o bouřlivě se rozvíjející obor, který se v poslední době stává velmi oblíbenou formou relaxace (Ryglová a kol., 2011). Důkazem tohoto tvrzení může být rozmach značení tzv. jezdeckých nebo také koňských stezek. Hipoturistika má blahodárný vliv na lidské zdraví, a proto má své zastoupení i pro léčebné využití, v tomto případě již hovoříme o tzv. hipoterapii či hiporehabilitace.

Mezi další formy venkovského turismu se také řadí chataření a chalupaření, kterému se také říká tzv. druhé bydlení. Jedná se o rekreaci vázanou na vlastní rekreační objekt, dříve sloužící k trvalému bydlení nebo postavené přímo za účelem rekreace. Jejich počet vzrostl zejména v období let 1981–1990, kdy byla omezená možnost cestování do zahraničí a od roku 1991 došlo naopak k jejich poklesu (Widawski, Wyrzykowski, ed., 2017).

Tyto formy venkovského turismu jsou výsledkem rozvoje, který se odehrál v posledních desítkách let. Následující kapitola popisuje rozvoj venkovského turismu na našem území spolu s jeho hlavní stimuly.

3.2.5 Rozvoj venkovského turismu v České republice

Venkovský turismus není na našem území zcela nová záležitost, již v předválečném cestovním ruchu byly pobyty na venkově zcela běžným jevem. Jednalo se zejména o formu letních bytů nebo pobyty u zemědělských rodin. Hlavním důvodem rozvoje venkovského turismu a jejího specifického produktu agroturistiky po roce 1989 byly výrazné změny venkova. Nastala restrukturalizace zemědělské výroby a transformace zemědělských podniků. Vzniklé procesy byly následovány značným snížením zaměstnanosti v zemědělství. Tyto problémy vyřešil právě rozvoj venkovského turismu, přinesl nejen vznik nových podnikatelských aktivit, ale zejména napomohl vzniku nových pracovních příležitostí, a tím i stabilizaci venkovského obyvatelstva. Další hlavní příčinou rozvoje venkovského turismu je celosvětový trend návratu k přírodě a k harmonickému soužití s ní (Moravec a kol., 2007). Cestovní ruch na venkově poskytuje mnoho příležitostí, jak se vyhnout modernímu přetechizovanému způsobu života ve městech, uniknout stresu a znečištěnému prostoru v průmyslových aglomeracích a najít si cestu k bezprostřednímu styku s přírodou. Řada spisovatelů zachycovala romantiku venkovské scenérie a tím lákala lidi k pobytu na venkově. To přinášelo zisk železničním společnostem, které vydělávaly na tomto novém zájmu, že mohly dopravovat turisty, kam jen chtěli i na větší vzdálenosti. Delší vzdálenosti a rychlejší cestování bylo umožněno rozvojem soukromého automobilismu, letecké dopravy a mezinárodně dostupným pronájem aut. Ze všeho nejdůležitější je to, že se cestovní ruch vymanil z velkých a specializovaných středisek, dostal se do malých měst a vesnic, a stal se tak skutečně venkovským (Moravec a kol., 2006).

Na základě sjednocených definic základních pojmů, vymezení venkovského prostoru a forem venkovského turismu je nutné se v následující kapitole zabývat charakteristikou zkoumaného území kraje z hlediska členění na turistické regiony, jeho potenciálem pro rozvoj venkovského turismu a vymežit podíl venkova na území Jihočeského kraje.

4 Charakteristika Jihočeského kraje

Následující kapitola se zabývá výhodnou geografickou polohou kraje a jeho turistickými regiony, které spolu se zachovalým životním prostředím a vzdělaným obyvatelstvem představují důležitý potenciál pro další rozvoj venkovského turismu. Dále rozpracovává problematiku cestovního ruchu a vymezuje prostor venkova v Jihočeském kraji.

Obr. 1 Geografická mapa Jihočeského kraje

Zdroj: ČSÚ, Statistická ročenka Jihočeského kraje: Geografická mapa 2016

Poloha a administrativní členění kraje

Jihočeský kraj se rozkládá na jihu Čech a pomocí státní hranice sousedí se zeměmi Rakouskem a Německem. V rámci území ČR sousedí s Plzeňským, Středočeským, Jihomoravským krajem a krajem Vysočina. Spolu s Plzeňským krajem vytváří územní správní celek neboli tzv. NUTS Jihozápad. Kraj je rozdělen do sedmi okresů a sedmnácti správních obvodů s rozšířenou působností. JHČ se rozkládá na 10 058 km²

a touto velikostí představuje 13 % rozlohy celé ČR. Je obklopen Šumavou, Novohradskými horami, výběžky Brd a Českomoravskou vrchovinou.

Obyvatelstvo

Pro Jihočeský kraj je charakteristická nejmenší hustota zalidnění ze všech krajů ČR. Koncem roku 2016 zde žilo 638 782 obyvatel, jež činilo zhruba 64 obyvatel/km². Z celkového počtu tvořilo 2,6 % cizinci. Nejvíce obyvatel se v roce 2015 soustřeďovalo do okresu České Budějovice, kde žilo celkem 30 % obyvatelstva. Ke konci téhož roku dosáhl podíl venkovského obyvatelstva 36 %. Nejmenší obcí v kraji s pouhými 28 trvale žijícími obyvateli se stala obec Kuřimany v okrese Strakonice (ČSÚ, Statistická ročenka Jihočeského kraje, 2016). K 31. 12. 2016 dosahoval podíl nezaměstnaných osob v Jihočeském kraji 4,28 %. Tímto výsledkem obsadil kraj čtvrté nejnižší místo v mezikrajovém srovnávání po hlavním městě Praze, Plzeňském a Královéhradeckém kraji (ČSÚ, Podíl nezaměstnaných osob v krajích ČR, 2017).

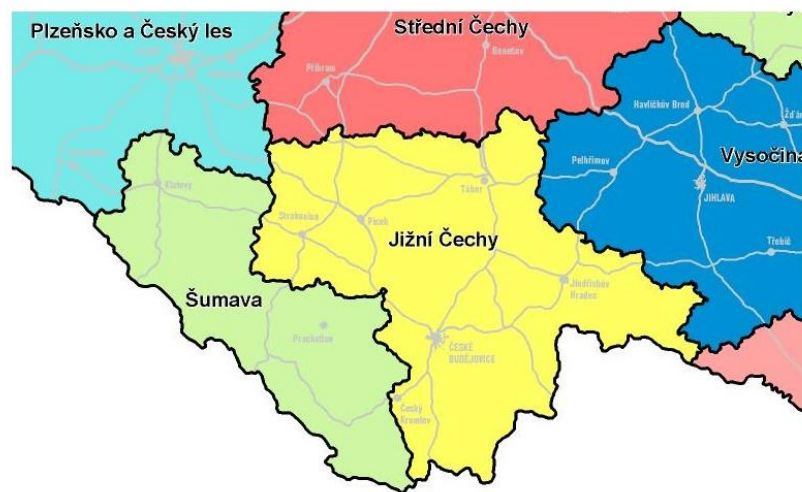
Dopravní dostupnost

V Jihočeském kraji se stále více zaznamenává růst intenzity dopravy, převážně silniční, která zajišťuje dostatečnou dopravní dostupnost sídel. Silniční síť v kraji zahrnuje 6 146 km silnic a z toho 47,4 km dálnic. V oblasti železniční dopravy tento kraj nemá hlavní železniční koridory, avšak je zde několik důležitých uzlů. Krajem prochází sedmnáct železničních tratí o délce 975 km. V Jihočeském kraji se také nachází nejvýše položená železniční stanice v ČR s názvem Kubova Huť (ČSÚ, Statistická ročenka Jihočeského kraje, 2016).

4.1 Cestovní ruch v Jihočeském kraji

Česká republika je z pohledu cestovního ruchu rozdělena na turistické regiony, které jsou charakteristické určitou formou cestovního ruchu. Z tohoto hlediska je území Jihočeského kraje rozděleno na turistický region Jižní Čechy a Šumava (viz obrázek níže). Cestovní ruch je v těchto turistických regionech odlišný, a proto jej musíme charakterizovat odděleně.

Obr. 2 Turistické regiony Jihočeského kraje

Zdroj: Czechtourism, 2017

Jižní Čechy

V turistickém regionu Jižních Čech najdeme velké množství chráněných oblastí, díky nimž se stal region jedním z nejvíce navštěvovaných v ČR. Láká svými přírodními krásami, ale i historickými památkami. Patří k vyhledávaným turistickým cílům zejména v letním období, nalezneme zde značené cyklistické trasy, široké možnosti pro vodní sporty nebo také aktivity pro rozvoj venkovské turistiky a agroturistiky.

Šumava

Šumava jako turistický region se rozkládá na území dvou krajů, Jihočeského a Plzeňského. Disponuje jedinečnými územními dispozicemi a velmi dobrým krajinným potenciálem. Zahrnuje asi 120 km dlouhé zalesněné horské pásmo, které umožňuje turistiku v letním i zimním období. V regionu je velké množství lyžařských středisek. Významnou zajímavostí tohoto území je Lipenská přehrada, která je svou rozlohou největší vodní nádrž v České republice (Risy, 2016). Jihočeský kraj v sobě skrývá velké množství přírodních a kulturních památek, které jsou blíže popsány v kapitole 4.2.

Hromadná ubytovací zařízení

Podle metodiky ČSÚ se hromadná ubytovací zařízení (HUZ) rozdělují do jednotlivých kategorií: hotely, motely, penziony, kempy, chatové osady, turistické ubytovny a ostatní. V Jihočeském kraji se v roce 2013 nacházelo 1 302 HUZ s celkovou kapacitou 61 761 lůžek. Tento počet HUZ byl nejvyšším počtem v rámci krajů ČR a v počtu lůžek se Jihočeský kraj řadil na druhé místo za hlavní město Prahu. Toto pořadí zůstalo stejné i v roce 2015. Za rok 2013 se v HUZ ubytovalo celkem 1 138 549 hostů, z nichž 30 % bylo cizinců. Nejvíce zahraničních hostů pocházelo z Německa (66,7 tis.), Rakouska (32,2 tis.) a asijských zemí (40,1 tis.). Průměrný počet přenocování činil 2,8 nocí. Podle dostupných dat ČSÚ se návštěvnost Jihočeského kraje mezi lety 2013 až 2016 zvýšila o téměř 30 % (ČSÚ, Hromadná ubytovací zařízení, 2017).

4.2 Potenciál Jihočeského kraje pro rozvoj venkovského turismu

Jihočeský kraj můžeme zařadit mezi turisticky nejatraktivnější regiony ČR. Může se pyšnit bohatstvím ve formě přírodních atraktivit a kulturních i historických památek. Rozmanitý přírodní a kulturní potenciál jižních Čech umožňuje rozvoj téměř všech hlavních forem CR. Tento region disponuje výbornými předpoklady pro rozvoj aktivní cykloturistiky, pěší a vodní turistiky, venkovské turistiky a agroturistiky (např. rybolov, myslivost a jízda na koních). Je ideálním místem pro poznávání historických i technických památek, kulturních zajímavostí a tradic (Vystoupil a kol., 2006). Výčet nejvýznamnějších atraktivit, kterými disponuje Jihočeský kraj a které je možno využít pro jednotlivé formy venkovského turismu, obsahuje příloha č. 1.

Přírodní předpoklady

Území Jihočeského kraje představuje jeden z regionů s největším potenciálem pro rozvoj venkovského cestovního ruchu v ČR. V tomto kraji dominuje spíše charakter rekreační oblasti bez výrazného zásahu průmyslové výroby. Nalézají se zde významné přírodní prostředí s vysokou lesnatostí a vodními plochami. Jako důkaz snahy o zachování zmíněného přírodního prostředí v tomto kraji lze uvést zřízení Národního parku Šumava nebo chráněných krajinných oblastí (CHKO) Šumava, Třeboňsko

a Blanský les. CHKO Třeboňsko a Šumava byly pro svůj vzácný ekosystém vyhlášeny biosférickými rezervacemi UNESCO. Také zde najdeme národní přírodní rezervaci Boubínský prales. V kraji se nachází 345 maloplošných chráněných území a chráněných přírodních výtvorů, celkem je chráněno 20 % území Jihočeského kraje.

Kulturně-historické předpoklady

V kraji se také nalézá celá řada historických pamětihodností a kulturních památek. Téměř šest tisíc objektů je využíváné k návštěvám a rekreaci občanů z celé ČR a ve velké míře i zahraničními turisty. Hlavními typickými památkami Jihočeského kraje je hrad se zámekem v Českém Krumlově (památko UNESCO od roku 1992) a Jindřichově Hradci. Dále zámky Hluboká nad Vltavou, Červená Lhota, Vimperk, Třeboň nebo hrady Landštejn a Zvíkov. Specifickým kulturním bohatstvím se vyznačuje lidová architektura, v podobě tzv. „selského baroka“. Nejznámější památkou tohoto druhu je náves v Holašovicích (okres České Budějovice), která je od roku 1998 prohlášena památkou UNESCO. Na tomto území se také nalézají pozůstatky první nejdelší koněspřežní železnice, nejstarší na evropském kontinentu, která spojovala město České Budějovice a rakouské město Linz. V roce 1971 byla její část na českém území prohlášena za národní kulturní památku (ČSÚ, Statistická ročenka Jihočeského kraje, 2016).

Sporty a rekreace

Kraj poskytuje široké možnosti pro sportovní aktivity. Sport se v území spojuje zejména s významnými cyklotrasami (Česko-rakouská příhraniční trasa, Šumavská magistrála), s řadou turistických a naučných stezek, které jsou do značné míry vázány na atraktivní přírodní lokality. Jižní Čechy v současné době disponují celkem 2 852,5 km značených cyklotras, mezi nimiž můžeme najít cyklotrasu s názvem Stezka UNESCO, která patří mezi nejhezčí cyklotrasy v JHČ a spojuje jihočeské unikáty vesnici Holašovice s městem Český Krumlov (Havlíčková, 2003). Řada tras je budována v rámci mezinárodního projektu Greenways tzv. Zelené stezky. Ryglová (2009, s. 145) popisuje Zelené stezky jako: „*Trasy, komunikace nebo přírodní koridory, využíváné v souladu s jejich ekologickou funkcí a potenciálem pro sport, turistiku a rekreaci.*“ Uvedený projekt od roku 2002 organizuje Nadace Partnerství a je určen pro pěší turistiku a cykloturistiku. Dalším projektem podporující rozvoj cykloturistiky

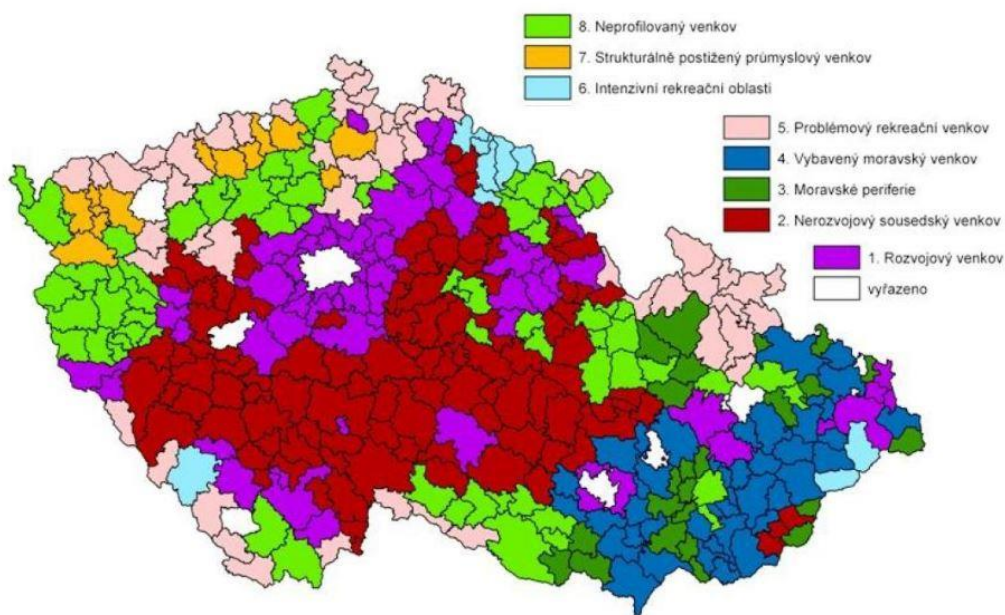
je projekt Cyklisté vítáni. Jedná se o celonárodní certifikační systém, pomocí kterého cyklisté prověřují nabídku služeb stravovacích a ubytovacích zařízení a turistických cílů (Cyklistevitani, 2017). Za účelem koordinace a podpory cyklistiky v JHČ byla v roce 2004 založena také nezisková organizace Nadace Jihočeské cyklostezky. V tomto kraji se nalézají celkem 22 naučných stezek, které dohromady měří zhruba 180 km, k nejstarším patří například Medvědí stezka. K jednomu z nejtypičtějšých symbolů kraje patří voda, proto nemůžeme opomenout ani význam vodních ploch a řek. V letním období lákají k rekreaci a turistice u vody oblasti v blízkosti přehradních nádrží (Lipno a Orlický) a rybníků (Rožmberk, Svět aj.). Naopak v zimě jsou oblíbené lyžařské areály, které disponují přibližně 370 km upravovanými sjezdovými nebo běžeckými trasami (např. Kubova Huť, Zadov, Kramolín, Churáňov nebo Kvilda). Mezi zajímavosti kraje dále patří netradiční závody psích spřežení (Havlíčková, 2003).

4.2.1 Vymezení venkovského prostoru v Jihočeském kraji

Pro další zhodnocení rozvoje venkovského turismu v Jihočeském kraji je nutné si vymezit venkovský prostor na jeho území. Existuje mnoho metod pro vymezení venkova, a proto byla pro tyto účely vymezena krajská varianta pro Jihočeský kraj, která do venkovského prostoru řadí všechny obce do 3 000 obyvatel. Podle této varianty se Jihočeský kraj rozděluje na venkovský prostor, který zaujímá celkem 589 obcí a na městský prostor s celkem 33 obcemi. Pro účely této analýzy zde nebyl zahrnut vojenský újezd Boletice. Venkovský prostor tak zaujímá téměř 84 % území kraje, na kterém žije necelých 41 % obyvatel (Český statistický úřad, 2009). Vymezení venkovského a městského prostoru v Jihočeském kraji znázorňuje příloha č. 2.

Perlín a kol. (2010) se také ve svém díle zamýšlejí, jak odlišit, kde končí město a kde začíná venkov. Pokud bychom podle nich chtěli definovat venkov, musíme jej vymezit jako celistvý prostor zahrnující jak jednotlivá sídla, tak i krajinu mezi nimi. Autoři vytvořili typologii venkovského prostoru pro ČR, která měla za cíl potvrdit rozdílnost venkovů, definovaných na základě specifik turismu v území.

Obr. 3 Typologie venkovského prostoru v ČR

Zdroj: Perlín a kol. 2010

Z výše uvedeného obrázku můžeme vyčíst, že pro vymezení venkova v Jihočeském kraji je charakteristický převážně nerozvojový venkov, částečně rozvojový venkov, problémový rekreační venkov, neprofilovaný venkov a jen výjimečně intenzivní rekreační venkov. Nyní se tato práce bude věnovat krátké charakteristice jednotlivých typů venkovů.

- Nerozvojový sousedský venkov – pro toto vymezení je charakteristická špatná vybavenost, ekonomická slabost, a hlavně sousedská sounáležitost.
- Rozvojový venkov – vymezuje se jako oblast se silným populačním a hospodářským růstem, zahrnujícím také vysoký index vzdělanosti a nejnižší míru nezaměstnanosti.
- Problémový rekreační venkov – příhraniční oblasti s vysokým podílem objektů druhého bydlení a s vysokou nezaměstnaností.
- Neprofilovaný venkov – charakter této oblasti je nejasný a do budoucna nejistý.
- Intenzivní rekreační oblasti – tato oblast má nejnižší četnost zastoupení v této typologii, dominantní a prosperující odvětví zde zastupuje turistický ruch a s ním spojené aktivity.

4.2.2 Rajonizace venkovského turismu v Jihočeském kraji

Podle Ryglové (2009) je rajonizace nástrojem, který slouží k vymezení území podle jeho potenciálu pro rekreaci a rozvoj cestovního ruchu. Výsledkem tohoto vymezení jsou území s vhodnými přírodními podmínkami pro rekreaci a cestovní ruch a území spíše s nevhodnými podmínkami.

Podle uvedené typologie území je pro Jihočeský kraj nejvíce typická venkovská krajina s velmi příznivými předpoklady (zaujímá 45,6 % rozlohy kraje). Méně pak venkovská krajina s průměrnými předpoklady pro cestovní ruch (29,7 %), horská krajina (20,4 %) a urbanizované prostory (pouze 3,9 %). Tímto příznivým složením typů krajiny se region řadí na třetí místo mezi kraji ČR, konkrétně za Liberecký a Karlovarský kraj. Venkovská krajina s velmi příznivými předpoklady je typická zejména pro podhorské oblasti s vysokou koncentrací vodních ploch, vysokou lesnatostí a hustou sítí hromadných ubytovacích zařízení (Vystoupil a kol., 2007). Tuto definici a charakter venkovské krajiny potvrzují výše uvedené kapitoly. V Jihočeském kraji opravdu dominují podhorské oblasti a velké množství ubytovacích zařízení. V příloze č. 3 Typologie krajiny a středisek cestovního ruchu v Jihočeském kraji si lze všimnout velkého množství horských středisek a vodních ploch, díky nimž má tento kraj významný potenciál pro cestovní ruch.

Další rozvoj turismu není možný bez finančních prostředků získaných z různých zdrojů. Mezi nejdůležitější v současnosti patří Strukturální fondy Evropské unie a Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova, které jsou využitelné pro finanční podporu prostřednictvím Programu rozvoje venkova. Přehled nejdůležitějších finančních zdrojů je obsahem následující kapitoly.

5 Finanční podpora venkovského cestovního ruchu

V posledních desetiletích jsou s rozvojem cestovního ruchu spojeny finanční nástroje, které mají podobu dotací a grantů, ze kterých mohou být čerpány finanční prostředky. Tyto prostředky bylo možné v období 2007–2013 čerpat zejména ze Strukturálních fondů a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova prostřednictvím Programu rozvoje venkova.

5.1 Strukturální fondy EU

Strukturální fondy plní roli nástrojů strukturální politiky EU. Hlavními cíli je především snižování rozdílů mezi rozvinutými a hospodářsky slabšími regiony a pomoc oblastem se strukturálními problémy při hospodářské a společenské přeměně. Nedílnou úlohou je také napomoci ke zlepšení vnitřní politiky jednotlivých členských zemí nebo vzdělávání obyvatelstva. Tyto fondy byly zřízeny Radou evropského společenství (Součková, 2012).

Podle Budíka (2009) strukturální fondy zahrnují Evropský fond regionálního rozvoje (EFRR) a Evropský sociální fond (ESF). Hlavním rozdílem těchto fondů je, že se liší svým věcným zaměřením. Prostředky z EFRR jsou směřovány na podporu dopravní infrastruktury, ochranu životního prostředí, budování kapacit pro výzkum a vývoj a také na podporu malého a středního podnikání. Na druhou stranu ESF podporuje zvýšení zaměstnanosti pomocí vzdělávání pracovníků, inovativních vzdělávacích programů nebo podporou návratu lidí na trh práce.

V programovém období 2007–2013 sledovala regionální politika tři cíle. Jednalo se o cíl Konvergence, Regionální konkurenceschopnosti a zaměstnanosti a cíl Evropské územní spolupráce. Z důvodů relevantnosti této práce se práce věnuje pouze cíli Konvergence. Cíl Konvergence se zaměřoval na podporu hospodářského a sociálního rozvoje regionů na úrovni regionu soudružnosti NUTS II. Tento region soudružnosti, konkrétně na sledovaném území, je tvořen Plzeňským a Jihočeským krajem. Uvedený

cíl byl financován z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti. V České republice pod něj spadají všechny regiony soudržnosti s výjimkou hlavního města Prahy. Na realizaci projektů v rámci cíle Konvergence v období 2007–2013 byla pro ČR vymezena částka 25,88 mld. EUR, což představovalo přibližně ½ ročního státního rozpočtu ČR (Budík, 2009). Pro čerpání finančních zdrojů byla zřízena Regionální rada, která má za úkol administrovat finanční prostředky z fondů EU pomocí Regionálních operačních programů.

5.1.1 Regionální operační programy

Regionální operační programy (ROP) jsou programové dokumenty určené pro celé území ČR s výjimkou hlavního města Prahy a jsou součástí již zmiňovaného cíle Konvergence. Pro období 2007–2013 jich bylo připraveno celkem sedm, kde každý z nich je zaměřený na konkrétní region soudržnosti. Jedná se o ROP Severozápad, Severovýchod, Střední Čechy, **Jihozápad**, Jihovýchod, Střední Morava a Moravskoslezsko (MMR ČR, 2012).

V rámci Jihočeského kraje byla finanční pomoc z EU v období 2007–2013 uskutečňována pomocí ROP Jihozápad. Program ROP Jihozápad podporoval dotacemi projekty k podpoře hospodářského a sociálního rozvoje realizované na území Jihočeského a Plzeňského kraje. Hlavním cílem programu ROP Jihozápad bylo zvýšení konkurenceschopnosti a atraktivity regionu v zájmu zvyšování kvality života jeho obyvatel (v oblasti dopravní infrastruktury, školství, zdravotnictví, sociálních služeb a cestovního ruchu). Regionální operační program NUTS Jihozápad pro období 2007–2013 byl schválen Evropskou komisí dne 3. 12. 2007 a bylo na něj vyčleněno 633,653 mil. EUR.

Program se dělí na čtyři prioritní osy, které jsou prostředkem pro naplňování stanovených cílů. Na podporu aktivit v oblasti cestovního ruchu a rekreace byla soustředěna prioritní osa III. Rozvoj cestovního ruchu. Důvodem vzniku této osy bylo financování projektů směřujících ke zlepšení využívání potenciálu území s cílem posílit udržitelný cestovní ruch z ekonomického pohledu. Mezi konkrétní podporované aktivity ROP Jihozápad můžeme zařadit výstavbu a rekonstrukci turistických tras, modernizaci

ubytovacích kapacit, rekonstrukce památek, zavádění informačních systémů, realizace marketingových kampaní a další (Rr-jihozapad, 2015).

5.1.2 Integrovaný operační program

Integrovaný operační program (IOP) je jeden z důležitých dokumentů pro čerpání finančních prostředků z fondů EU nejen v oblasti cestovního ruchu. Tento program byl připraven Ministerstvem pro místní rozvoj, který umožňuje profinancování investičních projektů regionům, které spadají pod cíl Konvergence a cíl Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost. IOP podporuje zavádění národního informačního a rezervačního systému, zavádění standardů ve službách CR, propagaci a prezentaci kulturního i přírodního bohatství, aj. (Konečný, 2013). Cílem tohoto programu je tedy zvyšování atraktivity ČR, podpora hospodářského růstu a socio-kulturní soudržnosti. V důsledku IOP by mělo dojít ke zvýšení kvality života ve venkovských i městských regionech na území ČR (Jeníček a kol., 2010).

5.2 Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova neboli EAFRD (z angl. European Agricultural Fund for Rural Development) jež je součástí Společné zemědělské politiky, slouží od roku 2005 jako jednotný finanční a programový nástroj pro podporu rozvoje venkova. Byl zřízen za účelem posílení politiky rozvoje venkova EU a zjednodušení jejího provádění. Tato finanční pomoc se alokuje především v oblastech podpory konkurenceschopnosti zemědělství a lesnictví, zlepšení životního prostředí a krajiny nebo kvality života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova. V ČR jsou z něj financovány projekty navrhované v tzv. Programu rozvoje venkova ČR (Eur-lex, 2012).

5.2.1 Program rozvoje venkova

Program rozvoje venkova (PRV) zajišťuje finanční podporu poskytovanou Evropskou unií z EAFRD. Tento program má napomoci k rozvoji venkovského prostoru ČR na základě trvale udržitelného rozvoje. Zaměřuje se na zlepšení stavu životního prostředí, podporu využívání obnovitelných zdrojů energie, ochranu

kulturních památek i podporu cestovního ruchu. Program dále zasahuje v oblasti vytváření pracovních příležitostí, čímž přispívá ke snižování míry nezaměstnanosti na venkově, vytváří podmínky pro konkurenceschopnost ČR v oblasti potravinářských komodit aj. Tento program vychází ze stanovených cílů Národního strategického plánu rozvoje venkova ČR na období 2007–2013. Řídícím orgánem PRV je Ministerstvo zemědělství ČR a pozici zprostředkujícího subjektu zastupuje Státní zemědělský intervenční fond (MZE ČR, 2017). Prostřednictvím PRV je realizováno financování z EAFRD pro ČR. V období 2007–2013 se PRV dělí do následujících čtyř os:

- Osa I. – **Zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství a lesnictví a posílení podnikání v zemědělské výrobě** (Příspěvek z EAFRD činil 22 % rozpočtu na Program rozvoje venkova).
- Osa II. – **Zlepšování životního prostředí a krajiny**, usiluje o zachování venkovské krajiny a o podporu biologické rozmanitosti (Příspěvek z EAFRD činil 55 % rozpočtu na PRV).
- Osa III. – **Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova** (Příspěvek z EAFRD činil 17 % rozpočtu na PRV).
- Osa IV. – **Leader** (Příspěvek z EAFRD činil 5 % rozpočtu na PRV) je určen k růstu ekonomického potenciálu, kulturního dědictví venkova a ke zlepšení kvality života ve venkovských oblastech (Boháčková, Hrabánková, 2009).

Oblast cestovního ruchu, která je předmětem této práce, zahrnuje osa III. Tato osa si předkládá za cíl podporu rozvoje životních podmínek na venkově a diverzifikaci ekonomických aktivit. Dále, jak na svých internetových stránkách uvádí SZIF (2013), jsou hlavní cíle této osy vytvořeny z analýz problémů venkova a jeho potřeb v oblasti vzniku nových pracovních míst, dostupnosti místních služeb nebo kvality životní úrovně. Rozpočet PRV na období 2007–2013 dosahoval 641,8 mil. EUR, proplaceno bylo 454,6 mil. EUR, tedy celkem 71 % (MZE ČR, 2017).

Výše uvedená kapitola podala stručný přehled o možnostech finanční podpory cestovního ruchu, pomocí kterých byly hrazeny projekty, jež jsou předmětem následující kapitoly.

6 Analýza podpořených projektů v Jihočeském kraji

Tato kapitola se bude zabývat analýzou podpořených projektů v rámci osy III. Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova. Konkrétně v opatření 1.3 Podpora cestovního ruchu v rámci PRV, v období 2007–2013. V první části kapitoly jsou definovány jednotlivé záměry, podmínky pro udělení dotace a maximální výše poskytnuté dotace. V druhé části je následně analyzován soubor podpořených projektů z uvedeného programu, na území Jihočeského kraje.

6.1 Charakteristika opatření 1.3 Podpora cestovního ruchu

Opatření 1.3 Podpora cestovního ruchu se zaměřuje na rozvoj aktivit především v rámci venkovské cestovního ruchu a využití potenciálu zemědělských farem v agroturistice. Projekty byly vybrány na základě preferenčních kritérií. Opatření je rozděleno do následujících dvou záměrů (MZE ČR, 2007):

Záměr a) - v rámci tohoto záměru je podpora určena na vybudování rekreační infrastruktury a rekreačních zařízení. Jedná se o vodáctví, pěší a lyžařské trasy, vinařské stezky a hipostezky mimo území lesů. Dále výsadba doprovodné zeleně a výstavba odpočinkových míst.

Podpora je poskytována formou přímé nenávratné dotace, přičemž maximální výše dotace činí 90 % způsobilých výdajů, ze kterých je stanovena dotace. Příspěvek EU na podporu činí 75 % veřejných zdrojů a příspěvek ČR činí 25 % z veřejných zdrojů. **Žadatelem podpory záměru a) se může stát** nestátní nezisková organizace, zájmové sdružení právnických osob, fyzická (FO) a právnická osoba (PO) podnikající v zemědělské výrobě. Dále nezemědělský podnikatelský subjekt, pokud tuto činnost zahajuje nebo má kratší než dvouletou historii v oboru podnikání v cestovním ruchu. **Naopak zažádat o podporu nemůže** státní podnik, svazek obcí ani obec. Dále zahraniční FO, která nemá trvalé bydliště na území ČR, ani zahraniční PO, která nemá sídlo na území ČR.

Záměr b) - tento záměr se orientuje na financování výstavby malokapacitních ubytovacích a stravovacích zařízení, k výstavbě a rekonstrukci sportovního zařízení.

V tomto záměru je stejně jako u záměru a) podpora poskytována formou přímé nenávratné dotace a její maximální výše je dána rozdělením území ČR do sedmi regionů soudružnosti NUTS II. Dále je toto kritérium rozděleno podle velikostí podniků. V regionu NUTS II Jihozápad je maximální výše podpory pro velké podniky 40 %, střední podniky 50 % a malé podniky 60 % způsobilých výdajů. I u tohoto záměru příspěvek EU činí 75 % veřejných zdrojů a příspěvek ČR 25 % z veřejných zdrojů. **Žadatelem podpory se může stát** FO i PO osoba podnikající v zemědělské výrobě. Dále nezemědělský podnikatelský subjekt, pokud činnost zahajuje nebo má kratší než dvouletou historii v oboru podnikání v cestovním ruchu. Naopak **žadatelem se stát nemůže** nezisková organizace, státní podnik, svazek obcí ani obec. Dále zahraniční FO, která nemá trvalé bydliště na území ČR, ani zahraniční PO, která nemá sídlo na území ČR.

Ministerstvo zemědělství ČR pro programové období 2007–2013 stanovilo přehled obecných podmínek pro poskytnutí podpory žadatelům. Přehled nejdůležitějších obecných podmínek, které platí pro oba záměry, je uveden níže (SZIF 2007–2013, 2013).

- Projekt může být realizován v obci do 2000 obyvatel na území České republiky,
- podpora je poskytnuta na základě předloženého projektu, který je v souladu s platnou právní úpravou,
- pro každý schválený projekt se může použít pouze jeden zdroj financování EU,
- projekt byl posouzen z hlediska vlivu na životní prostředí (pokud tak vyžaduje zákon č.100/2001 Sb.),
- rekreační zařízení (koupaliště a plovárny pro veřejné využití, vč. odpovídajícího zázemí, hřiště, jízdárny a jiná rekreační zařízení) budou průkazně přístupná veřejnosti,
- nejedná se o ekonomickou aktivitu (platí pouze u záměru a)),
- projekt musí být v souladu s podmínkami nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, platí pouze u záměru b)).

Tato kapitola poskytl obecný přehled o jednotlivých záměrech a obecných podmínkách pro udělení podpory žadatelům. Následující kapitola již bude zpracovávat konkrétní projekty, které byly schváleny v programovém období 2007–2013.

6.2 Podpořené projekty

Obsahem této kapitoly jsou analýzy souboru podpořených projektů z PRV v období 2007–2013, osy III. opatření 1.3 Podpora cestovního ruchu v Jihočeském kraji. Cílem analýz je na základě vybraných kritérií zhodnotit, zda a v jakém rozsahu tyto projekty naplňují ideje venkovského turismu.

Následující tabulka č. jedna nám poskytuje přehled o alokaci finančních prostředků do jednotlivých výběrových kol. Lze z ní vyčíst, že nejvíce projektů bylo schváleno v roce 2008, kdy proběhla dvě výběrová kola s celkovými 42 projekty (38 %), na které bylo vyčleněno zhruba 98 milionů Kč. Všechny tyto schválené projekty spadají do záměru b), tedy na výstavbu nebo rekonstrukci malokapacitních ubytovacích zařízení.

Tab. 1 Alokace finančních zdrojů v Jihočeském kraji

Výběrové kolo	Schválené projekty	Výše dotace v Kč	Výše dotace v %	Rok
2.	20	53 739 930	21	2008
4.	22	44 096 796	17	2008
7.	10	26 271 652	10	2009
10.	14	50 738 913	20	2010
13.	10	41 113 222	16	2011
17.	13	40 348 773	16	2013
Celkem	89	256 309 286	100	x

Zdroj: vlastní zpracování

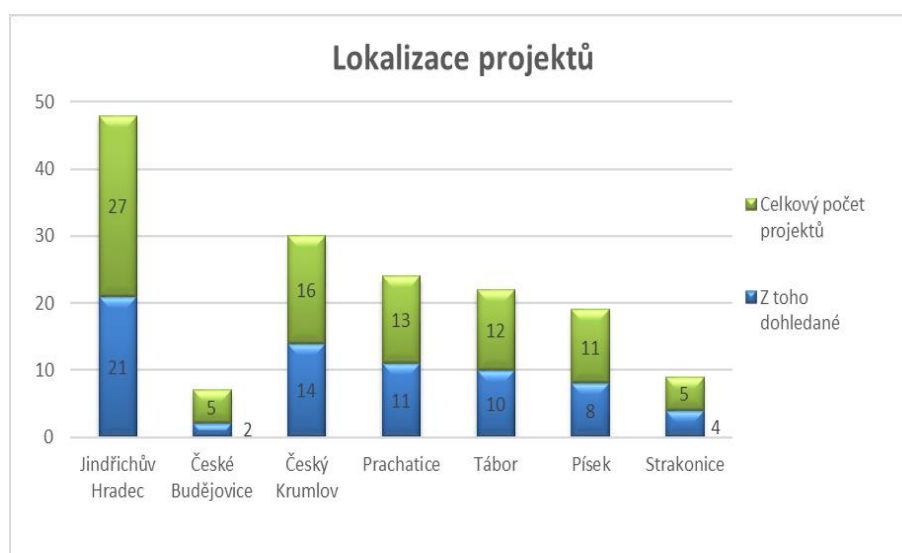
6.2.1 Analýza a hodnocení projektů

Tato kapitola se bude dále zabývat analýzou a hodnocením schválených projektů z hlediska jejich lokalizace, typu příjemce a předmětu projektu.

Lokalizace projektů

Za první vybrané hodnotící kritérium bylo zvoleno místo realizace projektů. Následující obrázek čtyři uvádí jejich rozmístění v rámci všech okresů Jihočeského kraje.

Obr. 4 Lokalizace projektů v jednotlivých okresech Jihočeského kraje

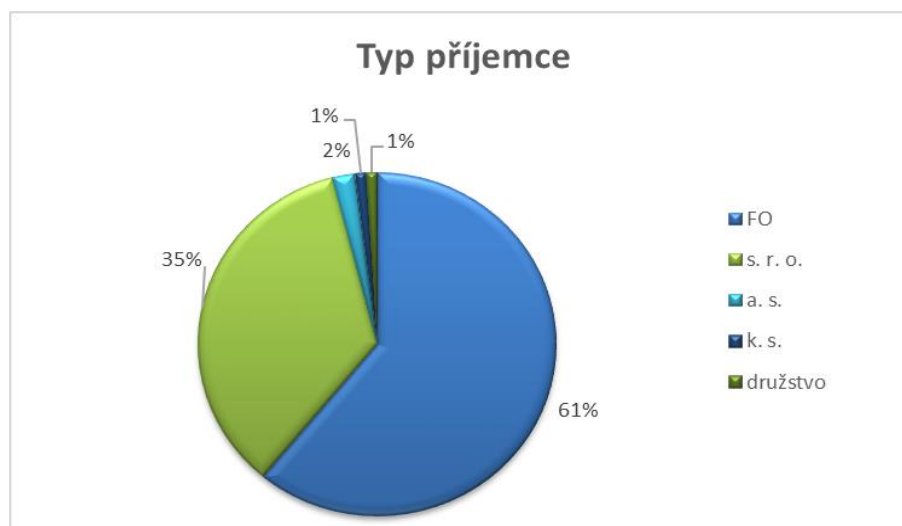
Zdroj: vlastní zpracování

Z výše uvedeného obrázku lze vyčíst, kolik projektů bylo celkem lokalizováno do jednotlivých okresů a kolik z nich bylo dohledáno. Okresy jsou seřazeny podle velikosti rozlohy a je patrné, že počet realizovaných projektů je přímo úměrný velikosti okresů. Jedinou výjimkou se stává okres České Budějovice. Nejvíce podpořených a dohledaných projektů se realizovalo v okrese Jindřichův Hradec, který disponuje atraktivním přírodním i kulturním potenciálem. Naopak nejméně projektů se lokalizovalo v okrese České Budějovice, kde se oba projekty týkaly rekonstrukce ubytování.

Typ příjemce

Za další vybrané hodnotící kritérium byl zvolen typ příjemce. Následující obrázek pět uvádí přehled o rozdělení projektů podle zmíněného kritéria. Jak bylo uvedeno v předchozí kapitole, žadatelem podpory se může stát jak FO, tak i PO podnikající v zemědělské výrobě. Nejvyšší zaspoupení v roli žadatele o podporu mají FO, jejichž četnost přesahovala polovinu počtu žadatelů. Dále PO, v zastoupení společnosti s ručením omezeným (1/3 souboru), akciové společnosti, komanditní společnosti a družstva.

Obr. 5 Typ příjemce

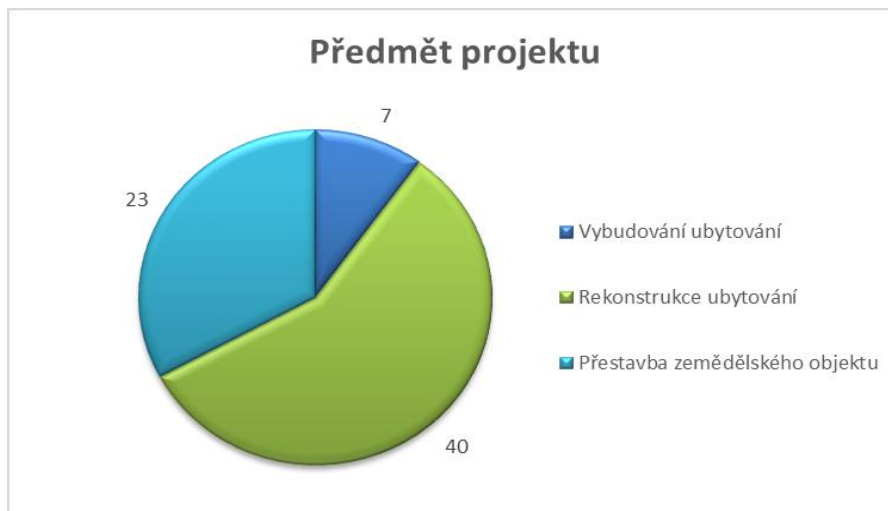
Zdroj: vlatní zpracování

Předmět projektu

Dalším hodnotícím kritériem je předmět projektu. Zmíněné kritérium již bude hodnoceno z celkového počtu 70 dohledaných projektů (příloha č. 4). Analyzovaný soubor byl nejprve zkoumán podle záměrů PRV. Výsledkem bylo zjištění, že všechny realizované projekty na území Jihočeského kraje spadají do záměru b). Z tohoto důvodu byl rozdělen záměr b) do následujících tří kategorií:

- 1) Vybudování ubytování.
- 2) Rekonstrukce ubytování - tato kategorie zahrnuje modernizaci objektu i rozšíření ubytovacích kapacit.
- 3) Přestavba zemědělského objektu.

Obr. 6 Předmět projektu

Zdroj: vlastní zpracování

Výše uvedený obrázek šesti zachycuje rozdělení projektů do jednotlivých kategorií. Z uvedeného obrázku je patrné, že z celkového počtu 70 dohledaných projektů bylo 57 % zaměřeno na rekonstrukci ubytování a 33 % bylo zaměřeno na přestavbu zemědělského objektu. Překvapujícím faktem je skutečnost, že pouze 10 % žadatelů směřovalo svoji podporu na vybudování nového ubytovacího zařízení. Tento výsledek analýzy Jihočeského kraje je zajímavý, ve srovnání s analýzou podpořených projektů v Jihomoravském kraji, kde hodnocení předmětu projektu v oblasti ubytování dosahovalo téměř opačných hodnot. V tomto kraji naopak nejvíce žadatelů směřovalo svoji schválenou dotaci na vybudování nového ubytovacího zařízení (52 %). V nižším počtu na rekonstrukci ubytování (38 %) a pouhých 10 % žadatelů využilo svoji podporu na přestavbu zemědělského objektu (Drápalová, 2016). Následující tabulka poskytuje názorný přehled o rozdělení finančních prostředků podle zvolených kategorií.

Tab. 2 Alokace finančních prostředků podle jednotlivých kategorií

Kategorie	Výše dotace v Kč	Výše dotace v %
Vybudování ubytování	20 867 387	10
Rekonstrukce ubytování	113 712 189	56
Přestavba zemědělského objektu	67 951 508	34
Celkem	202 531 084	100

Zdroj: vlastní zpracování

Z výše uvedené tabulky je zřejmé, že na vybudování nových ubytovacích kapacit pro venkovský turismus bylo schváleno a využito pouze 10 % finančních prostředků. Finanční suma 202,5 milionů Kč na realizaci uvedených projektů odpovídá zhruba 79 % celkové částky finančních prostředků alokovaných do Jihočeského kraje. Pro naplnění cílů této bakalářské práce je nyní potřeba vybrat ty projekty, které naplňují ideje venkovského turismu.

6.3 Projekty rozvíjející venkovský turismus

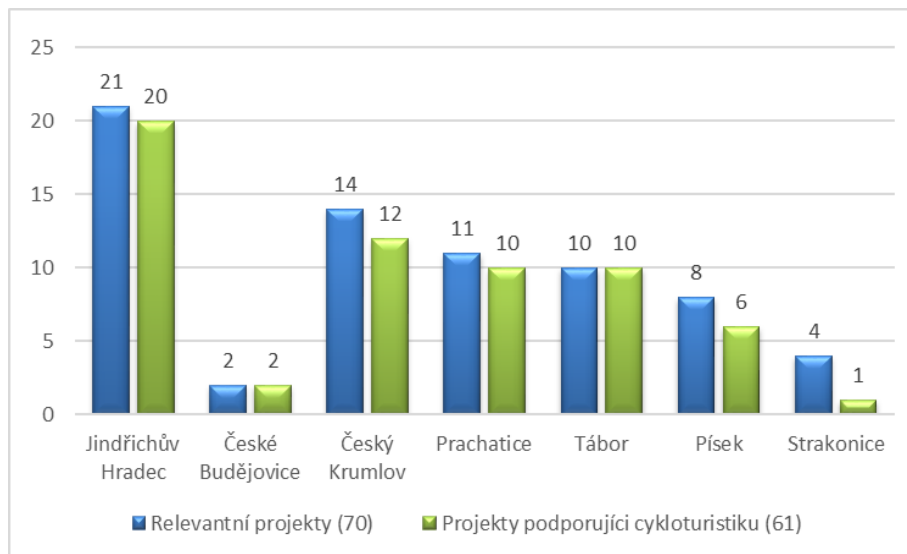
V této kapitole jsou podrobněji analyzovány podpořené projekty z opatření 1.3 osy III., s cílem zjistit, zda a do jaké míry naplňují ideje venkovského turismu. Z již vymezeného souboru obsahujícího 70 schválených a relevantních projektů, budou dále analyzována data podle níže uvedených kritérií.

- Projekty jsou realizovány ve venkovském prostoru (viz kapitola 3.2.2), nejčastějším ukazatelem je stanovená hranice 2 000 nebo 3 000 obyvatel.
- Projekty zahrnují alespoň jednu z forem cestovního ruchu.
- Projekty zaměřené na výstavbu, modernizaci nebo rekonstrukci ubytovacích kapacit nesmí překročit hranici 25 lůžek, jako podmínka pro maximální počet u malokapacitních zařízení venkovské cestovního ruchu (viz kapitola 3.2.3).
- Projekty poskytují různé doprovodné programy a aktivity pro volný čas (sportovní zázemí, kulturní zážitky, tradiční řemesla, jezdeckví aj.).

První hodnotící kritérium, aby realizované projekty byly lokalizovány ve venkovském prostoru, bylo splněno bez jediné výjimky. Žádný ze zkoumaných projektů nepřekračuje hranici jeho umístění v obci do 2 000 ani do 3 000 obyvatel, jakož i jedna z hlavních podmínek pro poskytnutí podpory žadatelům z PRV.

Druhým hodnotícím kritériem byla stanovena nutnost realizace alespoň jedné z forem venkovského turismu. Následující obrázek sedm udává, kolik relevantních projektů podporuje venkovský turismus prostřednictvím cykloturistiky. Jak již bylo zmíněno v této práci, Jihočeský kraj dominuje značným množstvím cyklostezek, a proto podle tohoto kritéria splňovalo podmínky celkem 87 % projektů.

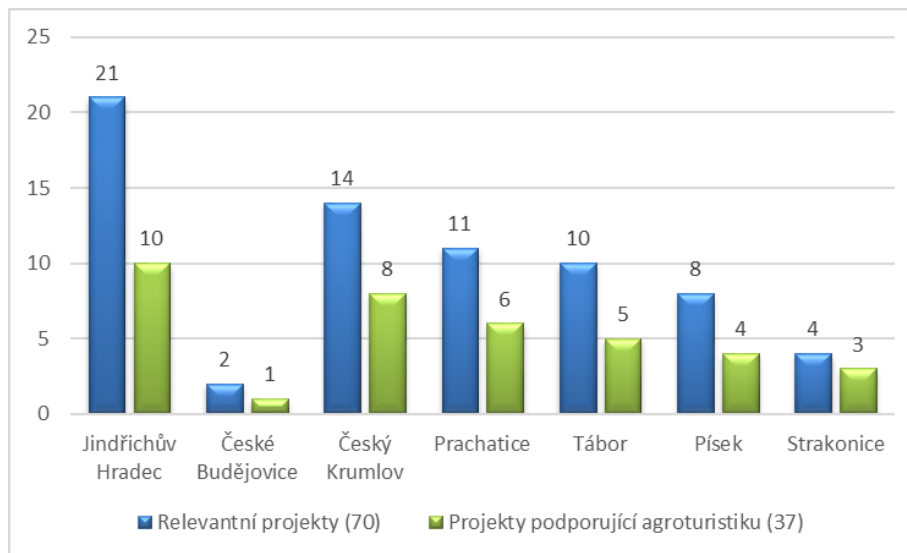
Obr. 7 Počet projektů podporující cykloturistiku

Zdroj: vlastní zpracování

Výše uvedené kritérium může být analyzováno i z pohledu podpory venkovského turismu prostřednictvím agroturistiky, viz obrázek níže.

Obr. 8 Počet projektů podporující agroturistiku

Zdroj: vlastní zpracování

Výše uvedený obrázek osm reflektuje, kolik projektů souvisí nejen s ubytováním, ale i se zemědělskými aktivitami a stykem s hospodářskými zvířaty, tedy agroturistikou (zahrnující také eko a bio hospodařící farmy). Jak vyplývá ze zmíněného obrázku, tato forma venkovského turismu je podporována v 53 % projektů.

Z celkového počtu 70 projektů: 87 % podporuje cykloturistiku a 53 % podporuje agroturistiku. **Obě formy** venkovského turismu (cykloturistiku i agroturistiku) podporuje 29 projektů (41 %).

Třetím hodnotícím kritériem bylo stanoveno, aby projekty zaměřené na výstavbu, modernizaci nebo rekonstrukci ubytovacích kapacit nepřekročily hranici 25 lůžek, pro splnění podmínky pro maximální počet u malokapacitních zařízení venkovského cestovního ruchu. Z analýzy zkoumaných projektů vyplynulo, že uvedené kritérium splnilo pouze 40 projektů (57 %) z celkových 70 projektů. Zbývajících 30 projektů (43 %) překročilo povolený limit až o několik desítek lůžek. Důvod překročení tohoto limitu je spatřován ve snaze žadatelů o rozšíření svých ubytovacích kapacit, s cílem dosahovat vyššího zisku.

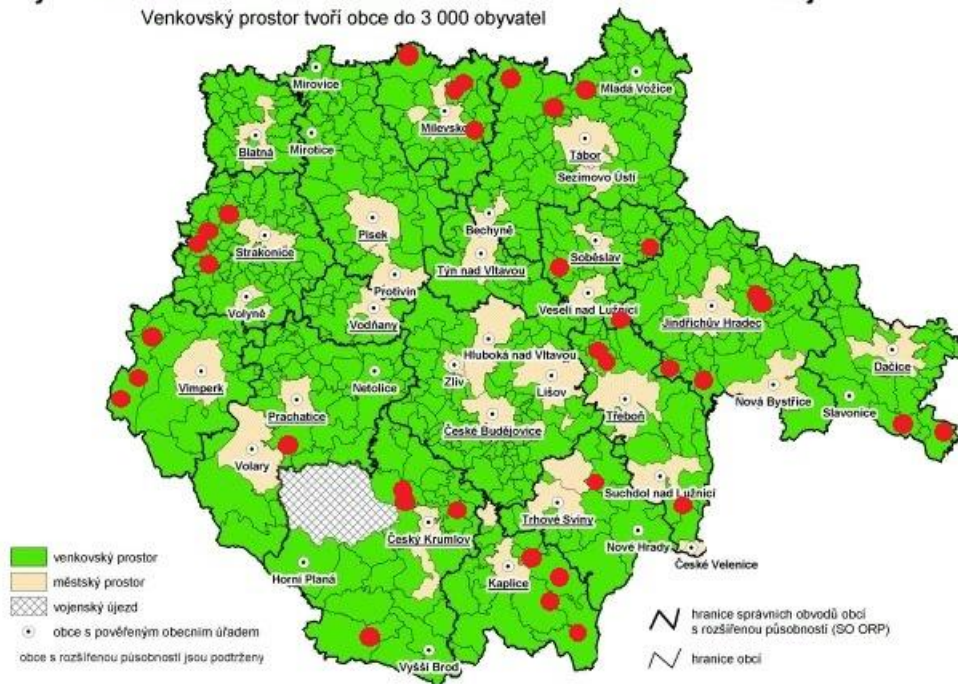
Posledním **čtvrtým** zkoumaným kritériem bylo, aby projekty poskytovaly různé doprovodné programy a aktivity pro volný čas. Celkem 45 realizovaných projektů (64 %), které poskytují ubytovací služby, mají také ve své nabídce možnosti využití volného času ve vlastním zázemí. Nejčastěji se jednalo o sportovní zázemí ve formě bazénů, víceúčelových hřišť, půjčovny kol apod. Velmi pozitivně je možno hodnotit skutečnost, že sedm projektů je orientováno především na hipoturistiku, která je blíže popsána v kapitole 3.2.4. Zbýající projekty spoléhají na podporu venkovského turismu ve spojení s pobytem v přírodě, vesnickým osídlením, a především využitím cykloturistiky k poznání blízkého okolí.

Závěrem je možno konstatovat, že celkem 40 projektů splnilo všechna kritéria stanovená k rozvíjení venkovského turismu. Jejich celková podpora činila 112 mil. Kč, která odpovídá téměř 44 % finančních prostředků alokovaných do Jihočeského kraje, v období 2007–2013. Jejich lokalizace na území Jihočeského kraje je zvýrazněna na přiloženém obrázku devět (označeny červenou barvou), který dokládá jejich umístění ve venkovském prostoru. Ve čtyřech případech zažádala o poskytnutí podpory dvakrát stejná osoba, z tohoto důvodu je na mapě zakresleno pouze 36 lokalit.

Obr. 9 Lokalizace projektů rozvíjející venkovský turismus

Vymezení venkovského a městského prostoru v Jihočeském kraji

Venkovský prostor tvoří obce do 3 000 obyvatel

Zdroj: ČSÚ, Postavení venkova v Jihočeském kraji, 2009 a vlastní úprava

Na základě výsledků uvedených analýz vyplývá, že projekty směřující na podporu venkovského turismu byly podle metodiky Perlína a kol. (2010) lokalizovány zejména v nerozvojovém a částečně v rozvojovém venkově. Pro nerozvojový venkov je typická špatná vybavenost a ekonomická slabost. Z tohoto důvodu je možné usuzovat, že projekty směřovaly do těchto oblastí s cílem podpořit jejich rozvoj a posílit ekonomiku venkovských oblastí, pomocí finančních prostředků plynoucích z venkovského turismu. Kromě toho lze z výše uvedeného obrázku devět vyčíst, že ve správním obvodu s rozšířenou působností (SO ORP) České Budějovice, Písek a Vodňany nebyl realizován žádný projekt podporující venkovský turismus. Tento jev může být spojen s problematikou uvedenou v kapitole 4.2.2, která blíže specifikuje typologii krajiny. Tato typologie uvádí, že zmíněné SO ORP jsou umístěny v krajině s průměrnými předpoklady pro turismus, na rozdíl od ostatních SO ORP, které jsou umístěny v krajině s příznivějšími předpoklady nebo dokonce v horské krajině. Jsou tedy lokalizovány v oblastech, které nejsou příliš atraktivní pro rozvoj pro rozvoj turismu.

6.3.1 Úspěšné projekty rozvíjející venkovský turismus

V této kapitole budou podrobně rozebrány celkem tři vybrané projekty, které splňují ideje venkovského turismu a významně podporují jeho rozvoj. Tyto projekty mohou být považovány za vzorový příklad pro podnikající osoby v tomto oboru a pro osoby, které žádají o poskytnutí dotace v této oblasti cestovního ruchu.

Všechny tři projekty splňují podmínku lokalizace ve venkovské oblasti, poskytují možnost účastnit se na více formách venkovského turismu najednou a nabízejí různé doprovodné programy.

Farma Mošna

Jedná se o projekt schválený ve čtvrtém výběrovém kole v roce 2008, žadatelem byla právnická osoba s názvem GABRETA, spol. s r. o. Celková výše podpory činila 4 800 000 Kč, která byla zaměřena na přestavbu bývalého zemědělského objektu v obci Zbytiny v okrese Prachatice.

Farma Mošna nabízí zájemcům ekoagrotistiky strávit svůj volný čas na ekologicky hospodařící farmě. K dispozici je šest kompletně vybavených apartmánů s celkovou kapacitou 19 lůžek, s možností stravování. Farma hospodaří na loukách a pastvinách v blízkém okolí, lze tu nalézt četná stáda hospodářských zvířat. Farma Mošna produkuje vlastní hovězí, skopové a jehněčí maso v biokvalitě, které je možno podle sezónnosti zakoupit. Na farmě je i možnost sportovního využití (například zapůjčení horských kol, běžek, vybavení pro ping-pong nebo pétanque). Pro návštěvníky je k dispozici i krytý bazén se slanou vodou, který je doplněný finskou saunou (Farmamosna, 2017).

Penzion u Čoudků

Dalším projektem podpořeným v PRV byl opět projekt zaměřen na přestavbu zemědělského objektu na malokapacitní ubytovací zařízení. Byl realizován v rámci 10. výběrového kola v roce 2010, kdy žadatelem byla fyzická osoba Veronika Karlová (nyní Čoudková).

Penzion u Čoudků se nalézá v obci Mažice v okrese Tábor. Nabízí čtyři pokoje s celkovou kapacitou 10 lůžek. Ubytování je součástí fungujícího rodinného statku

zabývajícího se rostlinnou a živočišnou výrobou, která je především zaměřena na chov koní. Toto ubytování je určeno zejména příznivcům agroturistiky, ale také cyklistům i pěším turistům. V rámci podnikání nabízí penzion u Čoudků i zemědělské služby a prodej nadbytečné produkce např. ovsa, pšenice nebo sena (U Čoudků, 2017).

Dvůr Výška

Žadatelem posledního projektu byla fyzická osoba Andrea Bočanová, která zažádala o dotaci ve výši 1 014 300 Kč, v 10. výběrovém kole v roce 2010. Dotace směřovala na rekonstrukci budovy určené k ubytování v obci Zhoř v okrese Písek.

Dvůr Výška je provozován zemědělskou rodinou, nabízející ubytování na bio farmě s ubytovací kapacitou 14 lůžek. Na farmě najdeme četná stáda hospodářských zvířat (např. ovce, prasata, krůty i krávy). Je zde možnost zakoupení jehněčího masa v bio kvalitě a domácích vajíček přímo z farmy. Jako součást doprovodných programů farma nabízí účast na krmení zvířat, stříhání ovčí vlny a mnoho dalších. Tato farma je ideálním místem pro rybáře, pěší turisty i cyklisty (Dvůrvyska, 2017).

Přínos v rámci venkovského cestovního ruchu je u těchto vybraných projektů velmi patrný. Dochází zde k rozvoji agroturistiky, ekoagroturistiky, gastroturistiky i cykloturistiky. Záměrem těchto projektů je soulad s venkovským prostorem, přírodou a tradicemi. Uvedené tři realizované projekty, pro podporu venkovského turismu, mohou sloužit pro další žadatele o dotace jako vzorové, neboť splňují všechna sledovaná relevantní kritéria stanovená pro hodnocení projektů.

7 Závěr

Předložená bakalářská práce se zabývá zhodnocením podpory rozvoje venkovského turismu prostřednictvím PRV ČR na území Jihočeského kraje. V tomto programu je zmíněná podpora ukotvena v rámci osy III. Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova, konkrétně v programovém období 2007–2013. Hlavním cílem analýz bylo zhodnotit, zda vybrané projekty splňují ideje venkovského turismu, podporují jeho konkrétní formy a v neposlední řadě, do jakého typu krajiny jsou lokalizovány.

Na území Jihočeského kraje bylo v období 2007–2013 schváleno celkem 89 projektů v rámci šesti výběrových kol. Celková výše poskytnutých dotací činila 256,3 mil. Kč. Všechny podpořené projekty spadaly do záměru b) na financování výstavby malokapacitních ubytovacích a stravovacích zařízení, k výstavbě nebo rekonstrukci sportovního zařízení.

Z provedených analýz vyplynulo, že projekty byly realizovány ve všech okresech Jihočeského kraje. Přičemž nejvíce podpořených projektů bylo lokalizováno v okrese Jindřichův Hradec, který disponuje atraktivním přírodním i kulturním potenciálem. Z hlediska hodnocení typu příjemce dotace měly nejvyšší zastoupení FO, jejichž počet přesahoval polovinu zkoumaného souboru. Pro následnou korektní analýzu bylo potřebné odebrat projekty, které nebylo možné dohledat. Po provedeném odebrání nerelevantních projektů se původní soubor z celkových 89 schválených projektů zúžil na 70 projektů (73 %), na které bylo ve zkoumaném období vyčleněno 202,5 mil. Kč.

Dále byl soubor hodnocen podle předmětu projektu. Z celkového počtu 70 relevantních projektů bylo celkem 57 % zaměřeno na rekonstrukci ubytování, 33 % na přestavbu zemědělského objektu a pouhých 10 % žadatelů použilo schválenou dotaci na vybudování nového ubytovacího zařízení. Tento výsledek analýzy Jihočeského kraje je zajímavý, ve srovnání s analýzou podpořených projektů v Jihomoravském kraji, kde hodnocení předmětu projektů v oblasti ubytování dosahovalo téměř opačných hodnot.

Stěžejní část této analýzy, tvořilo hodnocení projektů, které rozvíjejí venkovský turismus. Všechny realizované projekty byly lokalizovány ve venkovském prostoru, jako jedna z hlavních podmínek poskytnutí dotace z PRV. Celkem 87 % projektů podporovalo cykloturistiku a 53 % projektů podporovalo agroturistiku. Obě formy venkovského turismu (cykloturistiku i agroturistiku) podporovalo 41 % projektů. Dále z analýzy zkoumaných projektů vyplynulo, že při výstavbě, modernizaci nebo rekonstrukci ubytovacích kapacit překročilo maximální hranici 25 lůžek celkem 43 % projektů, v jednotlivých případech o několik desítek. Uvedené kritérium tedy splnilo 57 % projektů. V neposlední řadě celkem 64 % realizovaných projektů, které poskytují ubytovací služby mají také ve své nabídce možnosti využití volného času ve vlastním zázemí. Velmi pozitivně je možno hodnotit skutečnost, že sedm projektů je orientováno především na hipoturistiku. Zbývající projekty spoléhají na podporu venkovského turismu ve spojení s pobytem v přírodě, vesnickým osídlením, a především využitím cykloturistiky k poznání blízkého okolí.

Na základě provedené analýzy dále vyplývá, že projekty směřující na podporu venkovského turismu byly podle metodiky Perlína a kol. (2010) lokalizovány zejména v nerozvojovém a částečně v rozvojovém venkově. Pro nerozvojový venkov je typická špatná vybavenost i ekonomická slabost. Z tohoto důvodu lze usuzovat, že projekty směřovaly do těchto oblastí s cílem podpořit jejich rozvoj a posílit ekonomiku venkovských oblastí, pomocí finančních prostředků z venkovského turismu. Také je zajímavé, že ve SO ORP České Budějovice, Písek a Vodňany nebyl realizován žádný projekt podporující venkovský turismus. Tento jev může být spojen s problematikou rajonizace venkovského turismu. Ta uvádí, že zmíněné SO ORP jsou umístěny v krajině s průměrnými předpoklady pro turismus, na rozdíl od ostatních SO ORP, které jsou umístěny v krajině s příznivějšími předpoklady nebo dokonce v horské krajině. Jsou tedy lokalizovány v oblasti, které nejsou příliš atraktivní pro rozvoj turismu.

Na příkladu tří vybraných projektů bylo dokázáno, že podpořené projekty z PRV významně podporují rozvoj venkovského turismu na jeho území. Každý z těchto projektů je lokalizován v jiném okrese, avšak jejich společným záměrem je soulad s venkovským prostorem, jeho přírodou a tradicemi.

Závěrem je možno konstatovat, že celkem 40 projektů splnilo všechna kritéria stanovená pro rozvoj venkovského turismu. Jejich celková podpora činila 112 mil. Kč, které odpovídají téměř 44 % finančních prostředků alokovaných do Jihočeského kraje v období 2007–2013.

Velkým problémem při zpracování analýz byla obtížná dohledatelnost potřebných informací o podpořených projektech v rámci PRV, což může znamenat velkou komplikaci při hodnocení přínosů těchto projektů v rámci cestovního ruchu. SZIF poskytuje pouze informace týkající se jednotlivých výběrových kol, výše dotace a jména žadatele. Doporučila bych rozšíření této databáze tak, aby poskytovala konkrétnější informace pro možnost sledování vývoje jednotlivých forem cestovního ruchu nejen v Jihočeském kraji, ale celé ČR.

8 Zdroje

Knižní zdroje:

BOHÁČKOVÁ, I., HRABÁNKOVÁ, M. *Strukturální politika Evropské unie*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009. 188 s. ISBN 978-80-7400-111-6.

BUDÍK, J. *Evropské strukturální fondy a jejich využívání*. 1. vyd. Praha: Vysoká škola finanční a správní, 2009. 79 s. ISBN 978-80-7408-014-2.

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Postavení venkova v Jihočeském kraji*. České Budějovice: Český statistický úřad, 2009. 181 s. ISBN 978-80-250-1935-1.

DRÁPALOVÁ, M. *Agroturismus nebo jiné formy venkovského turismu? Analýza podpory cestovního ruchu na venkově prostřednictvím PRV*. Brno, 2016. Diplomová práce. Mendelova univerzita v Brně. Vedoucí práce Ondřej Konečný.

DROBNÁ, D., MORÁVKOVÁ, M. *Cestovní ruch pro střední školy a pro veřejnost*. 1. vyd. Zlín: Fortuna, 2004. 205 s. ISBN 80-7168-901-7.

FORET, M. *Cestovní ruch v regionálním rozvoji*. 1. vyd. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2014. 107 s. ISBN 987-80-7509-049-2.

HAVLÍČKOVÁ, N. *Jihočeský kraj*. 1. vyd. České Budějovice: Jihočeský kraj – Krajský úřad, 2003. 48 s. ISBN 80-239-3233-0.

HESKOVÁ, M. a kol. *Cestovní ruch*. 2. vyd. Praha: Nakladatelství Fortuna, 2011. 216 s. ISBN 978-80-7373-107-6.

INDROVÁ, J. a kol. *Cestovní ruch*. Praha: Oeconimia, 2009, 122 s. ISBN 978-80-245-1569-4.

JENÍČEK, V. a kol. *Vyvážený rozvoj: na globální a regionální úrovni*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010, 132 s. ISBN 978-80-7400-195-6.

- KONEČNÝ, O. *Agroturistika a venkovská turistika: venkovský cestovní ruch v České republice*. 1. vyd. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2013. 140 s. ISBN 978-80-7375-738-0.
- MORAVEC, I., NOVOTNÝ, R., BOCHER, A., MAMDY, J., CHLADEK, K., LEUTHOLD, M. *Venkovská turistika v Rakousku, České republice a Francii*. 1. vyd. České Budějovice: Centrum pro komunitní práci, 2007. 69 s. ISBN 978-80-86902-50-0.
- MORAVEC, I., NOVOTNÝ, R., FOLBERGEROVÁ R., STŘÍBRNÁ, M. *Venkovská turistika: teoretická východiska a možnosti*. 1. vyd. České Budějovice: Centrum pro komunitní práci, 2006. 92 s. ISBN 80-86902-31-5.
- PERLÍN, R. a kol. *Venkovy a venkované: doprovodná publikace k výstavě*. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2010. 11 s. ISBN 978-80-87147-27-6.
- POUROVÁ, M. *Marketing a management venkovského cestovního ruchu*. 1. vyd. Praha: Vysoká škola cestovního ruchu a teritoriálních studií v Praze, 2010. 91 s. ISBN 978-80-254-7787-8.
- RYGLOVÁ, K., BURIAN, M., VAJČNEROVÁ, I. *Cestovní ruch: podnikatelské principy a příležitosti v praxi*. 1. vyd. Pardubice: Grada publishing, 2011. 216 s. ISBN 978-80-247-4039-3.
- RYGLOVÁ, K. *Cestovní ruch: soubor studijních materiálů*. 3. vyd. Ostrava: Key Publishing, 2009. 187 s. ISBN 978-80-7418-28-6.
- SOUČKOVÁ, H. *Strukturální fondy ve vazbě na agroenvironmentální programy*. 1. vyd. Mělník: Vyšší odborná škola zahradnická a Střední zahradnická škola ve spolupráci s nakladatelstvím Rebo, 2012. 103 s. ISBN 978-80-87610-01-5.
- ŠTEMBERK, J. a kol. *Kapitoly z dějin cestovního ruchu*. 1. vyd. Praha: Nová tiskárna Pelhřimov, 2012. 222 s. ISBN 978-80-7415-065-4.
- VYSTOUPIL, J., HOLEŠINSKÁ, A., KUNC, J., MARYÁŠ, J., SEIDENGLANZ, D., ŠAUER, M., TONEV, P., VITURKA, M. *Atlas cestovního ruchu České republiky*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 2006. 157 s. ISBN 80-239-7256-1.

- VYSTOUPIL, J., HOLEŠINSKÁ, A., KUNC, J., ŠAUER, M. *Návrh nové rajonizace cestovního ruchu ČR*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2007. 98 s. ISBN 978-80-210-4263-6.
- VYSTOUPIL, J., ŠAUER, T. *Geografie cestovního ruchu ČR*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2011. 315 s. ISBN 978-80-7380-340-7.
- VYSTOUPIL, J., ŠAUER, T., TROUSIL, M. *Geografie cestovního ruchu ČR*. 1. vyd. Hradec Králové: Gaudeamus, 2015. 154 s. ISBN 978-80-7435-538-7.
- WIDAWSKI, K., WYRZYKOWSKI, J., ed. *The geography of tourism of Central and Eastern European countries*. Second edition. New York: Springer, 2017. 551 p. ISBN 978-3-319-42203-9.
- ZELENKA, J., PÁSKOVÁ, M. *Výkladový slovník cestovního ruchu*. 2. vyd. Praha: Linde Praha, 2012. 768 s. ISBN 978-80-7201-880-2.

Internetové zdroje:

- Cyklisté vítáni* [online]. Cyklisté vítáni, 2017 [cit. 2017-01-17]. Dostupné z: <http://www.cyklistevitani.cz/uvod.aspx>
- Dvůr Výška* [online]. Dvůr Výška, 2012 [cit. 2017-03-30]. Dostupné z: <http://dvorvyska.cz/>
- Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova* [online]. EUR-Lex, 2012 [cit. 2017-01-20]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=URISERV%3A160032>
- Farma Mošna* [online]. Farma Mošna, 2017 [cit. 2017-03-22]. Dostupné z: <http://www.farmamosna.cz/>
- Hromadná ubytovací zařízení Jihočeského kraje 2015* [online]. ČSÚ, 2017 [cit. 2017-03-21]. Dostupné z: https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/index.jsf?page=statistiky&katalog=30838&filtr=G~F_M~F_Z~F_R~F_P~_S~_U~301-_null#katalog=31742

- Chráněná území Jihočeského kraje* [online]. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2017 [cit. 2017-01-30]. Dostupné z: <http://drusop.nature.cz/>
- Chráněná území Jihočeského kraje* [online]. Národní památkový ústav, 2017 [cit. 2017-01-30]. Dostupné z: <https://www.npu.cz/cs/uop-ceske-budejovice/o-nas/pamatkovy-fond-jihoceskeho-kraje/chranena-uzemi>
- Mapa turistických regionů Jihočeského kraje* [online]. Czech Tourism, 2017 [cit. 2017-03-20]. Dostupné z: <http://www.czechtourism.cz/nase-sluzby-pro-vas/spoluprace-s-regiony/mapa-turisticky-regionu-a-oblasti,-kontakty/>
- Penzion u Čoudků* [online]. U Čoudků, 2017 [cit. 2017-04-10]. Dostupné z: <http://www.kone-mazice.cz/o-nas/>
- Podíl nezaměstnaných osob v krajích ČR* [online]. ČSÚ, 2017 [cit. 2017-05-01]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/xm/podil-nezamestnanych-osob-v-krajich-cr-k-31-12-2016>
- Postavení venkova v Jihočeském kraji* [online]. ČSÚ, 2009 [cit. 2017-04-01]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/czso/311361-09--vydano_2009--100
- Pravidla, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2007–2013* [online]. MZE ČR, 2007 [cit. 2017-04-10]. Dostupné z: http://eagri.cz/public/web/file/846/III._1._3._Podp.a_cest._ruchu.pdf
- Program rozvoje venkova* [online]. MZE ČR, 2017 [cit. 2017-01-19]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/dotace/program-rozvoje-venkova-na-obdobi-2007/zakladni-informace/>
- Program rozvoje venkova 2007-2013* [online]. MZE ČR, 2013 [cit. 2017-04-05]. Dostupné z: http://www.szif.cz/cs/CmDocument?rid=%2Fapa_anon%2Fcs%2Fdokumenty_ke_stazeni%2Feafrd%2F1393415127062.pdf
- Program rozvoje venkova 2007–2013, osa III.* [online]. SZIF, 2013 [cit. 2017-01-19]. Dostupné z: <http://www.szif.cz/cs/eafrd~osa3#>

- Regionální operační program Jihozápad* [online]. RR-Jihozápad, 2015 [cit. 2017-01-23]. Dostupné z: <http://www.rr-jihozapad.cz/?menu=rop-jihozapad>
- Statistická ročenka Jihočeského kraje 2016* [online]. ČSÚ, 2016 [cit. 2017-01-20]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/statisticka-rocenka-jihoceskeho-kraje-2016>
- Statistická ročenka Jihočeského kraje 2016: Geografická mapa* [online]. ČSÚ, 2016 [cit. 2017-02-05]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/mapy-a-kartogramy-5b64wqot87>
- Strukturální fondy EU* [online]. MMR ČR, 2012 [cit. 2017-01-21]. Dostupné z: <http://www.strukturalni-fondy.cz/cs/Fondy-EU/Programove-obdobi-2007-2013/Programy-2007-2013/Regionalni-operacni-programy>
- Turistické regiony Jihočeského kraje* [online]. Risy: Regionální informační servis, 2016 [cit. 2017-02-24]. Dostupné z: <http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/jihocesky-kraj/regionalni-informace/o-kraji/>

Seznam obrázků

Obr. 1 Geografická mapa Jihočeského kraje	19
Obr. 2 Turistické regiony Jihočeského kraje	21
Obr. 3 Typologie venkovského prostoru v ČR	25
Obr. 4 Lokalizace projektů v jednotlivých okresech Jihočeského kraje.....	34
Obr. 5 Typ příjemce.....	35
Obr. 6 Předmět projektu.....	36
Obr. 7 Počet projektů podporující cykloturistiku	38
Obr. 8 Počet projektů podporující agroturistiku	38
Obr. 9 Lokalizace projektů rozvíjející venkovský turismus	40

Seznam tabulek

Tab. 1 Alokace finančních zdrojů v Jihočeském kraji.....	33
Tab. 2 Alokace finančních prostředků podle jednotlivých kategorií.....	36

Seznam zkratk

CR	Cestovní ruch
ČSÚ	Český statistický úřad
EAFRD	Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
EFRR	Evropský fond regionálního rozvoje
ESF	Evropský sociální fond
FO/PO	Fyzická osoba/právnícká osoba
HUZ	Hromadná ubytovací zařízení
IOP	Integrovaný operační program
JHČ	Jihočeský kraj
MMR ČR	Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky
MZE ČR	Ministerstvo zemědělství České republiky
NUTS	Nomenklatura územních statistických jednotek
PRV	Program rozvoje venkova
ROP	Regionální operační program
SO ORP	Správní obvod obce s rozšířenou působností
SZIF	Státní zemědělský intervenční fond
UNESCO	Organizace spojených národů pro vzdělání, vědu a kulturu

Přílohy

Příloha 1 Atraktivita Jihočeského kraje

Atraktivita	Počet
Národní park	1
Chráněná krajinná oblast	3
Národní přírodní rezervace	11
Národní přírodní památky	14
Přírodní rezervace	116
Přírodní památka	213
Vesnické památkové rezervace	16
Vesnické památkové zóny	55
Ptačí oblasti	9

Zdroj: vlastní zpracování podle Národního památkového ústavu a Agentury přírody a ochrany krajiny ČR

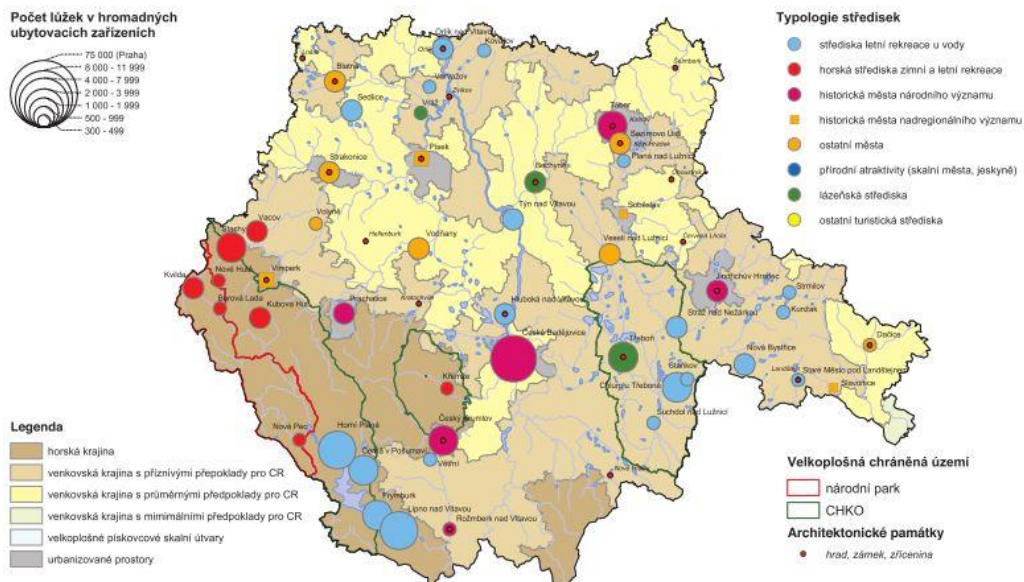
Příloha 2 Vymezení venkovského a městského prostoru v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ: Postavení venkova v Jihočeském kraji, 2009

Příloha 3 Typologie krajiny a středisek v Jihočeském kraji

JIHOČESKÝ KRAJ

Zdroj: Vystoupil a kol., 2006

Příloha 4 Seznam dohledaných projektů z PRV v období 2007–2013

Název příjemce	Název projektu	Okres	Financování v Kč
Miloslava Smržová	Ubytování Jílovice	České Budějovice	582 200
Jiřina Baštýřová	Stavební úpravy Neplachov čp. 29 II. etapa	České Budějovice	3 744 161
Pavel Šmíd	Rekonstrukce RD na RD s penzionem se sportovně rekreačním využitím	Český Krumlov	2 068 539
Lenka Bartlová	Koupaliště penzionu	Český Krumlov	420 000
Autocentrum RK cb s.r.o.	Modernizace rekreačního a stravovacího objektu Jestřábí	Český Krumlov	4 063 062
Přírodní park Česká Kanada s. r.o.	Dostavba obytného a rekreačního zařízení	Český Krumlov	5 600 000
Jiří Dobeš	Ubytování v Pasečně I	Český Krumlov	5 600 000
LIPNO RENT s.r.o.	Malokapacitní ubytování v Lipně nad Vltavou s půjčovnou sportovních potřeb	Český Krumlov	892 216

Naděje Pínová	Přestavba zemědělského stavení na penzion	Český Krumlov	4 723 656
HORFA s.r.o.	Rekonstrukce hotelu Horfa	Český Krumlov	820 000
Přírodní park Soběnovská vrchovina s.r.o.	Rekonstrukce venkovské usedlosti	Český Krumlov	3 864 250
Pohoří servis s.r.o.	Rekonstrukce objektu na parcele č.129, k.ú. Dolní Příbrání na penzion	Český Krumlov	4 499 999
Alexandr Kroutl	Ubytovací zařízení Bělá u Malont – Alexander Kroutí	Český Krumlov	3 430 000
Vlastimil Pecháček	Hipocentrum Lomec – terénní úpravy	Český Krumlov	887 627
Vlastimil Kamír	Vybavení jezdeckého areálu Borová	Český Krumlov	225 000
Lenka Bartlová	Rekonstrukce penzionu	Český Krumlov	462 000
Ranch28 s.r.o.	Agroturistika na zemědělské farmě v Oldřiši - 1.etapa	Jindřichův Hradec	559 761
Libuše Kotilová	Turistická ubytovna a půjčovna kol	Jindřichův Hradec	1 035 794
Jan Houška	Stavba ubytovací kapacity Pístina	Jindřichův Hradec	3 926 634
Jitka Příbylová	Stavební úpravy a přestavba objektu hotelu "Komorník" čp. 266	Jindřichův Hradec	1 080 000
Ivan Švec	Přestavba části domu č.p.12 v Modleticích na malokapacitní ubytování	Jindřichův Hradec	1 004 700
Jiří Kotrba	Rozšíření ubytování v Lužnici čp. 47	Jindřichův Hradec	1 208 915
AGRO-OVIS spol. s r.o.	Ubytování Matějovec	Jindřichův Hradec	5 500 000
Mírka Adamová	Česká hospoda-zřízení turistického a sportovního zázemí	Jindřichův Hradec	1 787 410
Pro Invest s.r.o.	Penzion Ratmírák	Jindřichův Hradec	3 505 846
ZEPPY s.r.o.	Rozšíření služeb Penzionu "U Zámku" Pluhův Žďár	Jindřichův Hradec	4 997 572
Zuzana Štěchová	Rekonstrukce staré myslivny na moderní penzion s restauračním, sportovním zařízením a půjčovnou sportovních potřeb	Jindřichův Hradec	4 000 000

Miroslava Zemanová	Rekonstrukce penzionu čp. 5 v Číměři	Jindřichův Hradec	2 444 382
Veverčí dvůr s. r. o.	Penzion Veverčí Dvůr	Jindřichův Hradec	3 500 000
Markéta Blažková	Přestavba objektu na penzion " Penzion Příbrazský"	Jindřichův Hradec	1 120 000
Ivan Egyed	Rekonstrukce zemědělského stavení na ubytovací zařízení „Dvůr Babička" ve Dvorech nad Lužnicí	Jindřichův Hradec	3 290 560
Jaroslava Hájková	Stavební úpravy domu čp. 18 ve Václavově	Jindřichův Hradec	1 675 006
Růžena Kohoutová	Úpravy u penzionu Mlýn	Jindřichův Hradec	711 200
MM Health Care s.r.o.	Rekonstrukce statku Bednářeček čp. 3	Jindřichův Hradec	4 500 000
Jan Kraus	Přestavba zemědělského stavení na penzion	Jindřichův Hradec	3 150 000
Jan Houška	Rozšíření ubytovací kapacity pro agroturistiku	Jindřichův Hradec	5 160 652
Jan Houška	Rozšíření ubytovací kapacity pro agroturistiku - 2.etapa	Jindřichův Hradec	2 962 575
Onen svět, spol. s r.o.	Stavební úpravy rekreačního objektu	Písek	3 180 650
Vlasta Štvánová	Rozšíření nabídky v agroturistice	Písek	923 421
Kateřina Nováková	Výstavba ubytovacího zařízení Kovářov	Písek	2 661 915
Andrea Bočanová	Rekonstrukce budovy určené k ubytování	Písek	1 014 300
Roman Horký	Penzion pro sportovce Putim	Písek	5 600 000
Josef Čapouch	Malokapacitní ubytovací zařízení Sepekov	Písek	2 850 000
Václav Mára	Přestavba budovy (stodoly) na malokapacitní ubytovací zařízení	Písek	5 000 000
Zemědělské družstvo Chyšky	Stavební úpravy ubytovacího zařízení	Písek	2 309 660
Marie Tesařová	Malokapacitní ubytování v Konopišti, obec Lipovice	Prachatice	323 900
Pavel Bace	Malokapacitní ubytovací zařízení – Pěkná	Prachatice	632 926

GABRETA, spol. s r.o.	Stavební úpravy – rekonstrukce bývalé usedlosti – Samota Mošna	Prachatice	4 800 000
Pavel Vokál	Stavební úpravy části zemědělského objektu na ubytovací zařízení – areál farmy České Žleby	Prachatice	4 899 510
Eduard Krami	Vestavba ubytovací kapacity	Prachatice	3 069 331
Kvilda Property Development s.r.o.	PENZION KVILDA	Prachatice	820 000
SIS-stavební inženýrská společnost, k.s.	Turistické zařízení Pláně – minipenzion	Prachatice	3 174 214
Pavel Štěpánek	Penzion a restaurace	Prachatice	4 500 000
EKOSPORT, s.r.o.	Rekonstrukce budovy pro účely agroturistiky	Prachatice	4 992 000
Milan Jungwirth	Stavební úpravy objektu na ubytování, půjčovna sportovního vybavení Horní Chrášťany	Prachatice	4 052 697
GABRETA, spol. s r.o.	Dostavba a dovybavení rodinné farmy s ubytováním v soukromí pro účely agroturistiky	Prachatice	4 562 500
CHÁNA – DW, s.r.o.	Penzion Kraselov	Strakonice	4 088 425
Dolejš s.r.o.	Stavební úpravy zámečku na ubytovací zařízení ve Štěchovicích čp. 1	Strakonice	5 000 000
Zdeněk Kadlec	Stavební úpravy obytného domu čp. 5 s ubytovacím zařízením a hippostanicí – Ohrazenice	Strakonice	1 996 090
Farma Ohrazenice s.r.o.	Rekonstrukce kamenné tvrže pro účely agroturistiky a jezdeckého sportu	Strakonice	4 863 525
Pavel Dvořák	Ubytovací zařízení "Na vejmínku"	Tábor	1 136 000
Antonín Kroužek	Oprava a rekonstrukce části zemědělského objektu na ubytovací zařízení	Tábor	2 349 728
Hana Balátková	Ubytování v typické blatské usedlosti na Borkovických blatech	Tábor	776 897
IKL FARMING s.r.o.	Rekonstrukce hospodářských prostor ubytovacího zařízení Nepřejev	Tábor	3 654 000
Tomáš Novotný	Rekreace v jihočeské venkovské usedlosti	Tábor	4 827 680

Veronika Karlová	Změna části hospodářského objektu na ubytovací zařízení	Tábor	2 250 000
Jiřina Roždělová	Penzion U Farmáře	Tábor	4 093 973
Petr Jech	Rozšíření ubytovací kapacity pro agroturistiku	Tábor	661 168
Miroslav Kluzák	Stavební úpravy čp. 39 Čenkov u Malšic	Tábor	3 842 857
IKL FARMING s.r.o.	Rekonstrukce ubytovacího zařízení Nepřejov	Tábor	4 620 000

Celkem	202 531 084
---------------	-------------

Zdroj: vlastní zpracování